

שבכל דור דור עומדים עלינו...

מברליון עד תשע"ג

אבא! אבא! - אל תדאג!
אני לא הולך. אני מוכן
למסירות נפש!!!

[בתזכורת זו יש דפים העונים גיזה נא לציור על קדמיתם]

מְלִמֵּד : יְלָדִים יְקָרִים ! אַחַר שְׁלֵמֶדְתֶּם בְּהַתְמָדָה בְּאוֹפֵן כֹּה
נִפְלָא, יֵצְאוּ עִתָּה יַחַד לְטִיִּל מְעַט בֵּיעַר, כָּאֵן, בְּחִיק יוֹפֵי
הַבְּרִיאָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא, נִתְבוֹנֵן מְעַט בְּנִפְלְאוֹתָיו
וְנִבְיַע לְפָנָיו אֶת רִגְשׁוֹת הַתּוֹדָה, עַל שֶׁזְּכִינוּ לְלִמּוּד וּלְהַבִּין
אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, כֻּלָּם עָבְרוּ אֶת
הַמְּבַחֵן בְּעַל פֶּה, בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

יְלָדִים, הַבֵּיטוּ וְהַתְבוֹנְנוּ בְּפִלְאֵי הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר סְבִיבֵנו,
רְאוּ אֵיזָה צְמָחִים נִפְלְאִים הֶעֱנִיק לָנוּ הַבּוֹרָא. בִּינֵיהֶם פְּרָחִים
נִחְמָדִים לְמִרְאָה, וְאַף צְמָחֵי מִרְפָּא הַמְּשַׁמְשִׁים לְרְפוּאָה.

ראו נא את הנוף מרהיב העין. כמה נפלא עולמנו אותו
בְּרָא הַבוֹרָא, על מנת שנוכל לעבדו בהרחבת הדעת ולקיים
את המצוות מתוך שמחה וטוב לב.

תלמיד: המלמד, מה הן המודעות הרבות שראינו בדרך?
מהתלמוד תורה ליער? ראיתי שכתוב שם על הצבא ועל
בני הישיבות, מה הקשר בכלל? אף פעם לא ראיתי בן
ישיבה לבוש כחיל?

מלמד: תלמידי היקר, שאלתך כואבת ונוגעת ללב, זו
היא אכן השאלה הזועקת מעל גבי המודעות שראיתם.

איני יודע אם כבר שמעתם על זה, אך בימים אלו מרחפת
גזרה קשה על חלק גדול מעם ישראל, השלטונות זוממים
לקחת חלילה בחורים ואברכים לצבא שלהם.

במקום שישבו וילמדו תורה, במקום שיתנהגו בקדושה
על פי התורה, הם יאלצו חלילה ללכת למקום שלא שייך
לשמור שם על היהדות ועל קיום התורה בשום אופן חס
ושלום.

תלמיד: אבל, מה קרה פתאום? מדוע לא יתנו רשות
לתלמידים להמשיך ללמוד תורה?

"נכון, נכון," התערכו יתר הילדים. "מהיכן הגיע בכלל
רעיון מוזר כזה שבחורים לא יוכלו ללמוד בישיבות
הקדושות???"

מלמד: ההסבר לזה - ילדים יקרים - מרכב וארוך. כדי לרדת אל שרש הדבר, יש להקדים ולספר לכם את קורות עם ישראל בדורות האחרונים, כך תבינו היטב שמה שקורה היום אינו אלא תוצאה של ספור שהחל כבר לפני כ-150 שנה...

נחזור בדמיוננו אל התקופה של הצאר ניקולאי ברוסיה. עננים שחורים כסו את שמי היהדות, רוח תנועת ה"השכלה" שהחלה לנשב בברלין, הגיעה עתה אף למרכזי היהדות ברוסיה, והחלה לעשות שם שמות נוראות.

היהודים אשר נטשו את דרך התורה והצטרפו לתנועה זו קראו לעצמם "משכילים", הם החלו ללכת בדרךי הגוים, לנהוג כמותם וללבוש כמלבושיהם, ונסו בכל יכלתם למצוא חן בעיניהם ולהתבלל ביניהם. הם דמו לעצמם שעל ידי זה תפסק השנאה הגדולה של הגוים אליהם, ולא הבינו כי לבם של הגוים הנו ביד השם, וגם אם היהודי מנסה להדמות לגוי זה לא יועיל לו, להפך כאשר מתקרבים לגוי, עושה הקדוש ברון הוא שהשנאה תגדל חס ושלום.

תלמיד: איך יכול להיות שיהודים חרדים גם כן נמשכו אחריהם?

מלמד: אכן הם לא הצליחו בנקל, אך הם פעלו בדרךים ערמומיות ביותר, הם התחפשו ליהודים חרדים, נכנסו לבתי המדרשות ולישיבות. שם עשו עצמם כאלו הם לומדים

ומתנהגים כמו כלם, כדי שלא יבחינו בהם. וכך לאט לאט הכניסו בתוך השיחות עם שאר הבחורים, את דעותיהם הרעות.

ההסתה היתה נוראה, הם הדיחו המוני בחורים צעירים ללכת בדרךיהם, ולדאבון לב עלה בידם להעביר על הדת אלפים ורבבות, עד כדי כך שערים ועירות שלמות נחרבו עד היסוד ולא נותר בהם כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה. בכל זאת רבו של עם ישראל נותר נאמן לתורה הקדושה.

תלמיד: כל כך קשה לשמוע דברים כאלו.

מלמד: וזה עדין לא הכל. המשפילים לא הסתפקו בכך שרבים כבר נהו אחריהם, הם רצו שכל עם ישראל ללא יוצא מן הכלל ילך בדרךכם ולא ישאר אפילו יהודי אחד שישמור מצוות פהלכה. לשם כך ארגנו אספות רבות בהם טכסו עצות כיצד למשוך את כל העם ברשתם, כי כידוע היהודים הם עם קשה ערף ואי אפשר לשכנעם נגד אמונתם, ולכן חפשו דרך להכריח את כלם ללכת בדרךיהם.

מה עשו? שלחו מכתב לצאר ניקולאי, שהיה אז מלך של ארץ רוסיה, בו כתבו לצאר, כי היהודים הם חסרי ידע, בורים ועמי הארץ, מאחר ואינם לומדים למודי חל כמו כל הגוים, כמו כן לבושם השונה גורם להם להתרחק מהגוים ובכך מזיקים לממשלה.

כְּשֶׁהֵגִיעַ הַמִּכְתָּב לְצֶאֱר נִיקוֹלַאי שְׁהִיָּה שׁוֹנָא יְהוּדִים
מְבַהֵק, קִפֵּץ עַל הַמְצִיאָה וְלֹא הִמְתִּין אֲפִילוֹ רֶגַע אֶחָד וּמִיד
גָּזַר גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת עַל כָּל הַיְהוּדִים.

הִרְאִשׁוּנָה הִיְתָה "גְּזֵרַת הַלְּבוּשׁ", שְׁעַל הַיְהוּדִים לְלָבוֹשׁ
בְּגָדִים כְּמוֹ הַגּוֹיִם, וְכַמוֹכֵן אָסוּר לָהֶם לְגַדֵּל זָקֵן וּפְאוֹת.
וְכֹאֲשֶׁר תְּפֹסוּ שׁוֹטְרֵי הַצֶּאֱר יְהוּדֵי הַמְּמַשִּׁיף לְהַתְּלַבֵּשׁ
בְּמַלְבוּשׁ יְהוּדִי, תְּלָשׁוּ הֶלְלוֹ בְּפְאוֹתָיו וּבְזָקְנוֹ בְּאֶכְזָרִיוֹת
נורָאָה, וְהִכּוּהוּ עַד זֶב דָּם.

**תלמיד: זה נשמע נורא, קשה להאמין שיהודים עשו כך
לאחיהם!**

**מלמד: נכון, אך בזאת עדין לא תמו הגזרות, הגזרה השנייה
היתה "גזרת החנוף", בעצת המשפילים, גזר הצאר, שכל
ילד יהודי חייב ללמוד למודי חל, ושאר למודים פסולים.**

**בעקבות ההלשנות הנוראות של המשפילים שונאי
היהדות, והגזרות שפאו בעקבות כך, כמעט ולא היה שייך
להמשיך לחיות חיים יהודיים טהורים.**

**תלמיד: והמשפילים? הם שמחו מכל האנדרלמוסיה
שעשו?**

מלמד : שאלה טובה... ראו זה פלא, ככל שנסו להתקרב לגוים, לא רק שלא נתמעטה השנאה, כי אם ההפך הגמור, היא הלכה והתעצמה.

כאשר מצב הפלפלה ברוסיה הגיע לשפל חמור, החליטו כל הגוים פה אחד כי היהודים אשמים בכל, אלפי אכרים בורים מכל רחבי רוסיה חברו יחדיו, וכשהם חמשים בגרזנים ובסכינים, התנפלו על ישובי היהודים בזה אחר זה וכלו בהם את זעמם. הם הרגו וטבחו ללא רחם, בזזו את כספם ורכושם, ולאחר מכן שרפו את בתיהם באש. "פרוגרומיסטים" היה הכנוי שלהם, או כפי כנויים הנוסף: "היחפים", כי הלכו ללא מנעלים לרגליהם.

תלמיד : במשכילים הם ודאי לא פגעו. שהרי דמו להם.

מלמד : טעות ביך ילדי. הגוים לא הבדילו כלל בין שומרי מצות למשכילים. הם הרגו את כלם אפילו משמדים גמורים הרגו.

מאורעות קשים אלו, הוו מכה קשה מאד למשכילים ולמתבוללים. כל תקותיהם נגזו. הם נוכחו לדעת שיהודי ישאר יהודי גם אם יתרחק מרחק רב מקיום המצות, ולעולם לא יוכל להתכחש לעמו.

תלמיד : נו, אז הם למדו לקח שלא כדאי להתקרב לגוים ולהתנהג כמותם, מן הסתם בעקבות זאת הם חזרו בתשובה ממעשיהם הרעים?

מְלִמֵּד: לְדַאֲבוֹן לֵב הֵם לֹא לָקְחוּ מוֹסֵר, וְלֹא לְמַדּוֹ אֶת
הַלְקָח. כְּשָׂאוּ שְׂשׂוּטָתָם זֶה אֵינָהּ מִצְלִיחָה וְקָרוֹבָה לְפִשְׁיטַת
רָגֶל, רַבִּים מֵהֶם בְּרָחוּ לְאֹמְרִיקָה, וְהַנוֹתָרִים הִחְלִיטוּ לְהַחֲלִיף
אֶת שְׂשׂוּטָתָם בְּשִׂטָּה חֲדָשָׁה, בְּמָקוֹם לְהִתְעַרֵּב בֵּין הַגּוֹיִם

וְלִהְשִׁיחַ אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל, הֵם יִשְׂאָרוּ כִּיהוּדִים, אֲךָ יִהְפְּכוּ
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְעַם כָּכָל הָעַמִּים, וְיִחַדְיוּתוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל
לֹא תִהְיֶה עוֹד בְּשִׁמִּירַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת, כִּי אִם בְּהִיּוֹתוֹ עִם
”לְאֻמִּי” עֲצֻמָּאִי, כְּמוֹ שְׂאֵר כָּל הַגּוֹיִם שֶׁשָּׂאֲפוּ בְּאוֹתָם יָמִים
לְהִגִּיעַ לְעֲצֻמָּאוֹת מְדִינִית.

הַמְשִׁכִּילִים הָרַבּוּ בְּתַעֲמוּלָהּ וּבְדַרְכֵי שׁוֹנוֹת לְעִשׂוֹת
נִפְשׁוֹת לְרַעֲיוֹנָם הַחֲדָשׁ, וְקָרְאוּ לִיהוּדִים לְהִתְאַחֵד יַחְדָּיו
וּלְפָרֵק מֵעַל צְוֹאֲרָם אֶת עַל הַגְּלוּת וְהַשְׁעָבוֹד תַּחַת אֲמוֹת
הָעוֹלָם, וּלְהַקִּים מְדִינָה עֲצֻמָּאִית עִם שִׁפְּהָ וְצָבָא מְשֻׁלָּהּ
וְהַעֲקָר לְהִיּוֹת כְּמוֹ כָּל אַרְצוֹת הַגּוֹיִם.

הַמְשִׁכִּילִים הַכְּרִיזוּ כִּי מֵהַיּוֹם ”אֵין יְהוּדוּת אֶלָּא רַק
לְאֻמִּיּוֹת”, מִי שֶׁמְשִׁתַּיֵּךְ לְקַבּוּצַתָּם הוּא יְהוּדִי גַם אִם אֵין לוֹ
מֵאוּמָה עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְצָחֲקוּ עַל הַיְהוּדִים הַמֵּיִשְׁנִים
הַמְּחַפְּסִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגָּאֵל אוֹתָם עַל יְדֵי מְשִׁיחַ
צְדִקְנוֹ.

בְּרֹאשׁ תְּנוּעָה זוֹ עָמַד יְהוּדִי כִפָּר בְּשֵׁם הַרְצֵל שֶׁר”י.
הוּא הָיָה שׁוֹנֵא גְדוֹל לְשׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה וְהַדָּת. בְּתַחֲלָה עָלָה
בְּרַעֲיוֹנוֹ לְהוֹבִיל בְּקוֹמָה זְקוּפָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וְהוּא בְּרֹאשׁ
- לְכַנְסִיָּה הַנוֹצְרִית וְלְהַשְׁתַּמֵּד. אֲךָ מִשְׁרָאָה שֶׁתְּכַנְּנִית זוֹ לֹא
תוֹכֵל לְצִאת אֶל הַפְּעַל, כִּי לְבִסּוֹף הוּא יִגִּיעַ לְשֵׁם לְבָדוּ...
וְאוּלַי מִסָּפָר קָטָן שֶׁל מַתְּבוּלָלִים עִמוֹ, שָׁנָה אֶת עוֹרוֹ וְהַחֵל
לְהִטִּיף לְשׁוּנֵי מֵהוֹתוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, מֵעַם הַנִּבְחָר שֶׁהַתּוֹרָה

היא חֲיִיו, לְעַם לְאֻמֵי כָּכָל הָעַמִּים, וְלִכֵּן יֵשׁ לְשֹׂאֵף וּלְהַגִּיעַ
לְמְדִינָה עֲצֻמָּאִית.

מִשְׁמַד זֶה שֶׁהֵבִין שְׁמַעֲטִים יִהְיוּ אֵלּוּ שְׂיִלְכוּ שׁוֹלָל אַחֲרֵי
שְׂגִיוֹנוֹתָיו, שְׂכַנֵּעַ אֶת חֲבָרָיו הַצִּיּוֹנִים כִּי יֵשׁ לְהַגְבִּיר אֶת
שְׂנֵאת הָאֻמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוֹ, כְּשֶׁהַגּוֹיִם יִרְדְּפוּ אוֹ יִגְרְשׁוּ
אֶת הַיְהוּדִים מֵאַרְצָם, נִתְּן יִהְיֶה בְּנִקְל לְהוֹכִילָם לְ"מְדִינַת
הַיְהוּדִים" הָעֲצֻמָּאִית.

הַצִּיּוֹנִים הַתְּלֵהְבוּ מֵהַ"רְעִיוֹן" הַמְצַלַּח שְׁלוֹ, וְהַחֲלוּ לְהִסִּית
וּלְהַלְשִׁין עַל אַחֵיהֶם הַיְהוּדִים בְּפָנֵי אֻמוֹת הָעוֹלָם עַל מְנַת
שְׂיַחֲלוּ לְרִדּוֹף אֶת הַיְהוּדִים. וְאִכֵּן עָלָה בְיָדָם לְהַבְעִיר אֶת
חֲמַת הַגּוֹיִם עַל הַיְהוּדִים עַד לְהַשְׁחִית, כְּשֶׁהַתּוֹצְאָה הַמְרָה
בְּיוֹתֵר הִיְתָה הַשׁוֹאָה הָאַיְמָה, בָּהּ עָלוּ עַל הַמוֹקֵד כְּשֶׁשָּׂה
מְלִיּוֹן מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, ה' יִנְקוּם דָּמָם.

הַתְּעַמּוּלָה הַנְּאֻצִּית מְלֵאָה וּגְדוּשָׁה בְּשְׂנֵאת יִשְׂרָאֵל
נּוֹרָאָה וְאַיְמָה, הַסְּתַמְכָה הַרְבֵּה עַל הַלְּשִׁנוֹתֵיהֶם וּמֵאַמְרֵיהֶם
הָאַרְסִיִּים שֶׁל רָאשֵׁי הַצִּיּוֹנִים.

הַרְצֵל, וְחִבּוּרַת מְרַעֲיו הַכּוֹפְרִים, כָּלֵל לֹא חֲשָׁבוּ בְּתַחֲלָה
עַל הַקְּמַת "מְדִינַת הַיְהוּדִים" בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם בְּאוֹגְנָדָה
שְׂבֵאַפְרִיקָה. הָעֵקֶר שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם פֶּסֶת אֲדָמָה בָּהּ יֻכְלוּ
לְהוֹצִיא אֶת מַחְשַׁבְתָּם אֶל הַפְּעַל, לְהַפְּךְ אֶת הָעַם הַיְהוּדִי
לְעַם לְאֻמֵי הַנְּאָבֵק וְנִלְחָם לְמַעַן מְדִינַתוֹ הָעֲצֻמָּאִית, יִהְיֶה
מְקוֹמָה בְּאֶשֶׁר הוּא.

עלינו להקים מדינה
עם ספה וצבא משלנו
כמו כל הגוים!

מבנה
עליו לפתור את
הבעיה היהודית

רק אחרי שנוכחו כי רעיון זה נועד לכשלוץ, מאחר שהבינו כי לא יצליחו להביא לשם את המוני היהודים, שנו את התכנית והצביעו על ארץ ישראל, כמקום המיעד למדינתם.

תלמיד: לפי מה שהרבי מספר לנו, הרי רבו של עם ישראל היו עדין שומרי תורה ומצוות, מדוע איפוא התפתו ללכת אחריהם?

מלמד: לו היו הציונים משמיעים מיד בקול, את דעותיהם הקלוקלות, בודאי ובודאי שרבים מאד לא היו מתפתים להם. אלא שהם הסתירו את כונותיהם האפלות, הם הסוו את מעלליהם במסוה של קדשה ואהבת ארץ ישראל הטבועה עמוק בלבו של כל יהודי.

זו בדיוק הסבה שבסופו של דבר הם בחרו בארץ ישראל, כארץ ל"עם היהודי". עבודה זו סיעה בעדם רבות להצית את רגשות היהודים בארצות פזוניהם. יהודים אלו, שתמיד היו מלאי כסופים וגעגועים לארץ הקדושה וחכו ליום שיוכלו לחזור אליה, לא הבינו מה מסתתר מאחורי המסוה של מצות "ישוה ארץ ישראל", ורבים נתפסו ברשטם.

זו גם הסבה שהם קראו לעצמם "ציונים" על שם ציון, ובחרו לשפתם את לשון ה"עברית" ואת סמל ה"מגן דוד" לדגלם ועוד כמה סממנים של יהודים, הכל במטרה לשות לרעיון הכפּרני שלהם מסוה של יהדות.

תלמיד: איך הם הצליחו למשוך אליהם כל כף הרבה יהודים?

מלמד: כפי שכבר ספרתי לכם, הם הוציאו לאור עתונים, שם הרבו לכתוב אודות רעיון הציונות שלהם. מלבד זאת הם הקימו בכל רחבי אירופה בתי ספר בשם "העברעאישע

שולעס" - בתי ספר עבריים, שפּמוּבֶן בַּתְחִלָּה הָיוּ בָהֶם
גַם לַמּוּדֵי קֹדֶשׁ, כְּדֵי שֶׁהַהוֹרִים לֹא יִדְעוּ מַה הִיא מִטְרָתָם
הָאֲמִתִּית, וְשֶׁם חָנְכוּ אֶת הַתְּלַמִּידִים לְ"מִצּוֹת יִשׁוּב אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל" כַּמִּצְוָה הַחֲשׂוּבָה בְּיִתְרָה וְנִתְּנוּ לָהּ עֲדִיפוֹת עַל פְּנֵי
מִצּוֹת אַחֵרוֹת. כְּמוֹ כֵן לְמָדוּ אֶת הַיְלָדִים עֲבוּדַת הָאֲדָמָה,
וְאֵט אֵט הִסִּיתוּ אוֹתָם לְעִזּוּב שְׁמִירַת תּוֹרָה וּמִצּוֹת, עַד כְּדֵי
כִּךְ שֶׁנִּמְצְאוּ כַּמָּה וְכַמָּה יְשִׁיבוֹת שֶׁהִתְרוֹקְנוּ מִתְּלַמִּידֵיהֶם
וְנִתְּפוּסוּ בְּרִשְׁת הַצִּיּוֹנִים.

בְּדֶרֶךְ זֶה פָּתוּ צְעִירִים רַבִּים לְעֵלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוֹשִׁיבוּ
אוֹתָם בְּ"קְבוּצִים" הִידוּעִים לְשִׁמְצָה, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן הִפְכוּ
לְפוֹרְקֵי עַל גְּמוּרִים, אוֹכְלֵי נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת, מְחַלְלֵי שִׁבַּת
בְּפְרֻהֲסָה, אוֹכְלֵי חֶמֶץ בְּפֶסַח וְשׁוֹנְאֵי דַת מְבַהֲקִים רַח"ל.

**תלמיד: וְכָל הָעוֹלָם הַסְּכִים שֶׁהֵם יִשְׁלְטוּ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְהִיא תִהְיֶה שְׁלֵהֶם בְּלִבָּד?**

המלמד: לא ולא, באותה תקופה היו הבריטים בארץ ישראל, והציונים לא יכלו לקחת מהם את השלטון בארץ. הם רק העלו יותר ויותר יהודים כדי שבעתיד יוכלו להקים מדינה בארץ הקודש.

ואז פרצה השואה, שגם בה היה לציונים חלק, כי הם אלו שהכריזו מלחמה בשם העם היהודי נגד הצרר הנאצי ימ"ש, ובכך הבעירו את חמתו עד להשחית, ובשמעו זאת השתטח על הרצפה, נשך את השטיח ונשבע שיחסל את העם היהודי רח"ל.

בעבור הציונים, השואה לא היתה אסון, כי אם הזדמנות מאין כמוה לקדם את תכניתם להקמת המדינה. הם ידעו כי לאחר המלחמה הנוראה, בה נטבחו ששה מיליון יהודים, יוכלו לדרוש ביתר קלות - מדינה עצמאית, ולכן העלימו עין מן המתרחש באירופה הבוערת, ואף הפריעו לפעולות ההצלה, כמו שמתאר בארפה הגאון רבי מיכאל דב וייסמאנדל זצוק"ל בספרו "מן המצר".

**תלמיד: קשה להאמין לספור כזה, יהודים אינם חשים
לעזרת אחיהם בני עמם הנשחטים ונהרגים בחרב?**

מלמד: אכן לא יאמן, אך כבר למדונו חכמינו זכרונם לברכה, שישראל כשהם יורדין, יורדין עד עפר, והיות והם

עָזְבוּ אֶת שְׁמִירַת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, הִגִּיעוּ עַד לְדִיּוּטָא תַחְתּוֹנָה
זוֹ, שֶׁל הַתְּעַלְמוֹת מְאַחִיָּהֶם הַנִּרְצָחִים.

ולא זו בלבד, בתחילת המלחמה בשנת תש"א, הורה הצרר
הרשע ימח שמו לשלוח את כל יהודי אירופה, לגבול ספרד
על מנת שיוכלו להמלט משם דרך הים לאמריקה, בתנאי
שישלמו סכום פעוט בעבור כל משפחה וכן שהרכוש ישאר
בגבולו. נותרו שתי בררות: האחת למחנה אושוויץ הנורא,
והשנייה גלות לארץ רחוקה.

אך הציונים, שלהם בלבד הייתה השליטה על כספי
הצדקה שנאספו בארצות הברית למטרה זו, העבירו תשובה
לנאצים, כי בא בחשבון רק לארץ ישראל ולא לשום ארץ
אחרת! ואם הרעיון לא ימצא חן בעיני הנאצים, שישאירו
את היהודים באירופה הבוערת, ולאחר המלחמה יוכלו
לעלות לארץ ישראל.

**תלמיד: אוי, מסכנים היהודים, הלוא כלם או רבם יכלו
למות תלילה, כמו שבאמת קרה בשאה, הציונים לא
חשבו על זה?**

**מלמד: הציונים חשבו גם חשבו, סממתם והקו המנחה
שלהם היה: "רק בדם תהיה לנו הארץ..."**

**ואכן, במלחמה שנמשכה כמה שנים נהרגו רבבות
יהודים, ונותרו רק אחד מעיר ושנים ממשפחה.**

**תאותם של הציונים להשיג ארץ משלהם, הייתה כה
שפלה, עד שהם עצמם רצחו פעם יהודים על מנת לקדם
את מטרתם.**

הָיָה זֶה בְּעֲצוּמָהּ שֶׁל הַמְּלַחְמָה, לְחוֹפֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִגִּיעָה אֲנִיָּה גְדוֹלָה מְלֵאָה בִּיהוּדִים פְּלִיטֵי הַשָּׂאָה. הָיוּ אֵלּוּ אֲנָשִׁים שֶׁעָבְרוּ אֶת כָּל יַסּוּרֵי הַמְּלַחְמָה, מִשְׁפָּחָתָם נֹתְרָה קְבוּרָה בְּאֲדַמַּת אֵירוּפָּה, וְהֵם הִגִּיעוּ בּוּדְדִים וְקוּוּ לְבָנוֹת אֶת חַיֵּיהֶם מִחֲדָשׁ בְּאֶרֶץ הַקֶּדֶשׁ.

הַבְּרִיטִים שֶׁשָּׁלְטוּ אֶז בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִגְבִּילוּ אֶת כְּנִיסַת הַיְהוּדִים לְאֶרֶץ - כִּי יָדְעוּ שֶׁמְטַרַת הַצִּיּוּנִים לְקַחַת מִיָּדָם אֶת הַשְּׁלִטוֹן, וְלִכֵּן הֶעֱבִירוּ אֶת הָעוֹלִים לְמַחְנוֹת זְמַנִּים בְּאֵי קַפְרִיסִין.

התנהגות זו של הבריטים שעכבו את הפניסה לארץ, היו
לצנינים בעיני הציונים, על כן החליטו להטביע את אחת
האניות על כל נוסעיה, ובכך יעוררו את דעת הקהל העולמית
נגד מדיניות הבריטים. אמרו ועשו, המוני יהודים אמללים
שבדרך לא דרך הצליחו להמלט מהרוצחים הנאצים, פגעה
בהם האש האכזרית של אחיהם ה"יהודים", והם טבעו
במצולות ים.

תלמיד: לא היו יהודים שהצליחו להגיע מאירופה לארץ
ישראל בשלום?

המלמד: היו, ודאי שהיו, אך הרבה מאלו שלא פגעה
בהם מכת החרב, פגעה בהם מכת השמד! הציונים דאגו
להעבירם על דתם.

ספורים מזעזעים רבים ארעו באותם זמנים, ולא אוכל
בזמננו הקצר לפרט את כלם, אך אספר ספור אחד או שנים.
המעשה שאספר לכם כעת ארע בקבוצת ילדים, פליטים
מאירופה הבווערת, שהצליחו להמלט מגיא ההרגה, והגיעו
אחר מסע תלאות ארוך לעיר טהרן שבפרס (כיום איראן),
ולכן קראו להם "ילדי טהרן". קבוצה זו מנתה קרוב לאלף
יתומים טהורים, חרדים לגמרי, מפולין וגליצ'א, שהוריהם
נרצחו לנגד עיניהם.

כשנודע לציונים על בואם של הילדים לטהרן, שלחו
מיד את אנשיהם לשם, והעמידו את עצמם כאפוטרופוסים
לילדים.

עוד בהיותם במחנה שבטהרן, החלו המדריכים ששלחו
הציונים, להתעלל בילדים היתומים, הכריחו אותם לחלל
שבת, לאכול גבלות וטרפות, גזזו את פאותיהם, הסירו את
כפותיהם, וכשרצו לומר קדיש אחר הוריהם, מנעו גם זאת
בעדם.

ילדים רבים, ובפרט המבגרים שביניהם, נאבקו על
יהדותם במסירות נפש עלאית, ונסו בכל כחם להשאיר
נאמנים לתורה. היו ילדים שנמנעו כמעט מלאכל משה
זמן רב ובלבד שלא להכניס לפיהם אכל לא כשר. הם קוו
שבהגיעם לארץ הקדש, יניחו להם הציונים ויוכלו לשמור
תורה ומצות, אך מהר מאד נכזבה תקוותם. הציונים הביאו
אותם לקבוצים חלוניים, שם המשיכו בהתעללות ובפתוים

"אבא ואמא בעולם האמת!
ראו מה עושים לי, הרעישו עבורי
בפני קסא הכבוד!..."

לנטש את דרכם. אט אט נחלש כח ההתנגדות של הילדים
האמללים ורבים ככלם נשברו. יחידים בלבד, נצלו מצפוני
השמד, ונותרו יהודים נאמנים. כל השאר הפכו לגוים-
ישראלים.

**תלמיד: ומה אמרו גדולי ישראל על כל זאת, האם הם
החרישו?**

**מלמד: בודאי שלא, גדולי ישראל יצאו אז בתקף נגד
מעללי הציונים, ביניהם הגאונים הצדיקים בעל ה"אמרי
אמת" מגור, הרב מברסק הגאון רבי יצחק זאב סלובייצ'יק
זצ"ל ועוד.**

מחאה גלויה וזעקת חמם!

אבן מקור תזעק וכל פנים קבצו פארוו, על האכזריות הנוממת ונעשית מידי אלה אשר בשם האומה דיגלו, ומדברים בשמם כלפי חוץ, ובכח זה הלכו ובכשו להם אלפי ילדים, שרידי חרב, אודים מוצלים מאש, יתומים אומללים ועוזבים אשר הוריהם מתו או נהרגו והשאירום גלמודים בארצות סביר, ונמסרו להם במהרן להוליכם לארץ ישראל.

ומכאן מתחלת תקופה חרשה בחיי היתומים האומללים האלה, הוה על הוה ושבר על שבר נקרא, כאשר ינום איש מפני הארי ופוגשו הרוב, נסו מסכנת שמד גופני ופגעו כמסע שמד רוחני, כי נתכה עליהם חמת האפומרופסים האלה ביד חזקה ובחמה שפוכה, להעביר אותם על כרחם על דתם ואמונתם, ועל אשר למדו אותם אבותם בביתם, כי הילדים האלה כמעט כלם ילדי חרדים המה, ונתגדלו בביתם על יסוד מהרת הקדש באופן מצוין אשר קשה למצוא כמותם, ומהם הרבה ממשפחות מיוחסות מאד בארץ גאליציא ופולין, בני ונכדי רבנים ואדמו"רים גאונים וצדיקים אנשי שם ואנשי מעלה, אשר כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'.

והללו כאשר אך נמסרו לידם עוד כהיותם בארץ פרס, תיכף הקימו להם מודריכים ומורים כאלה אשר דרשו מהם במפגיע, ודברו על לבם כי יעזבו וישכחו את כל העבר, וירגלו עצמם לחיות מעתה חיים חדשים בלי תורה ודת, ואחזו בכל האמצעים לשכח מהם את זכרון אבותיהם ואמותיהם, ולשרש מלכותם כל שורש אמונה, (מבהיל הדבר כי לא נתנו להם בשום אופן לאמר קדיש על אבותיהם ואמותיהם שזה עכשיו מתו באופן כה אומלל ואכזרי), ותיכף החלו להרגילם במאכלות אסורות ובחילול שבת ויוהכ"פ וכל מועדי ישראל ואללעוג לכל קדש.

וכאשר רבים מהילדים התיצבו לנגדם במסירות נפש בעד דתם ואמונתם, ובעד זכרון אבותיהם הקדושים שמסרו נפשם על קידוש השם, נלחמו הללו אתם במלחמה כבדה, מלחמה ממש במלא מובן המלה, ככל אמצעי אונם וכפיה, אשר תסמר שערות הראש לשמוע שיסתוללו כך בבנים קטנים בנים אומללים, כמעשה האינקוויזיציא של ספרד ממש.

וכל זה לא הועיל להעביר את הילדים על דתם, ולא יאומן כי יסופר מאשר עבר על הילדים הרכים האלה מהמדריכים הרשעים, ורוב ילדי קדש עמדו בנסיון על כל זה, ובאו לפה ארצנו שלמים ותמימים, ותקותם בפיהם כי פה בארץ ישראל ארץ הקדושה כבר תהיה הדרך פנויה לפניהם לחיות חיי תורה ודת, כאשר הגו להם אבותיהם נוחי נפש אשר מתו מות ישרים, ועד רגע האחרון ממש היו שפתותיהם דובבות על תקותם ומשאת נפשם האחרונה, וצוו לבניהם אחריהם לשמור דרך ה' כאשר הורום וחנכום עד כה.

ואולם לדאבונו ולדאבונו נפש כל יראי ה' תקותם זו של הילדים ואבותיהם נשארה מעל, ומה יתפלץ הלב לראות כי רשפי אש קדש של מסירות נפש שהיה בווער בלב מהור של ילדי קדושים אלה, לאט לאט הולך ומתמעט הולך ונכבה כפה ארצנו, כי סדרו אותם במחנות מעבר חפשים המלאים רעל וכפירה על כל גדותיהם, ובחוק יד והשפעה עצומה ישריעו על כל דרך חייהם להילדים שימאסו בחיי תורה ודת, אשר עד כה אוו וקווו אליהם, ויבחרו דוקא לחיות חיים של חופש והפקר כאשר במחנות ההם, וסביב רשעים יתהלכון לשמור בכל תוקף נגד כל השפעה דתית שלא תבא אליהם מן החוץ על ידי היהדות החרדית.

ועל כן גורלם של ילדים עוזבים אלה מעצוב ומרעיש, כי הם כבר מפרפרים במסירות נפשם האחרונה בין חיים ומות רוחני ח"ו, ועיני כל הישוב החרדי רואות כאכזרן אלף ילדי קדושים, ואין לאל דם להושיע...

החותמים בלב נשבר ובנפש מרה (חי"ק)

תלמיד: אָה, עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבֵּין. אָבִי סִפֵּר לִי, שֵׁישׁ לָנוּ קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה, שֶׁסָּבֵא שְׁלֵהֶם הָיָה מִיִּלְדֵי טְהָרָן וְנִלְחַם עַל קָלָה כְּבַחֲמוֹרָה, אוֹלָם כְּשֶׁהִגִּיעַ אֶרְצָה הַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ הַצִּיּוֹנִים לְקַבּוֹץ חִלוּנֵי, וְאַחֲרֵי תְּקוּפָה מְסִימַת לֹא הָיָה לוֹ עוֹד כַּח לְהִתְנַגֵּד לָהֶם, עַד שֶׁנַּעֲשָׂה חִלוּנֵי לְכָל דָּבָר, וְהַיּוֹם צֶאֱצָאִיו הֵם שׁוֹנְאֵי דַת וְלוֹחְמִים נֶגֶד הַיְהוּדוֹת.

מלמד: אַתָּה יוֹדֵעַ עַל יְהוּדֵי אֶחָד, אֲךָ כְּמוֹהוּ הָיוּ רַבִּים מְאֹד, ה' יִרְחֵם.

סְפוּר טְרַאגִּי וְנוֹרָא זֶה, הָיָה עוֹד בְּטָרָם נִמְסַר הַשְּׁלִטוֹן בְּיַד הַצִּיּוֹנִים, וּמֵאֵז שֶׁהֲצִלִּיחוּ בְּמִשְׁימָתָם לְהַקִּים מְדִינַת מִינֵים רַח"ל בְּאַרְץ הַקִּדְשׁ הַגְּבִירוֹ עוֹד יוֹתֵר אֶת עֲקִירַת הַדָּת.

דַּעוּ לָכֶם יְלָדִים יְקָרִים, כִּי לְאַחַר הַקָּמַת הַמְּדִינָה רָצוּ הַצִּיּוֹנִים שָׁגֵם יְהוּדִים חֲרָדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת יִשְׁתַּתְּפוּ עִמָּהֶם בְּמִשְׁשָׁלָה, וְיִהְיוּ לָהֶם נְצִיגִים וּמְפַלְגָה הַמִּשְׁתַּתְּפֹת בְּכַנְסַת הַמִּינִים, וְכָל זֶה יִהְיֶה לָהֶם חֲזוּק גְּדוֹל, כִּיּוֹן שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ תַּחַת חֲסוּתָם – וְהֵם אַחֲרָאִים לְכָל הָעָם, וְגַם אֵז יִרְאֶה שֶׁהַמְּדִינָה הַיָּא מְדִינַת כָּל הַיְהוּדִים, וְכַךְ יוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּמִזְמוֹתֵיהֶם וּלְהַבִּיא לְאַרְץ יְהוּדִים תְּמִימִים מְכָל גְּלוּיּוֹת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן בְּגִדְל רִשְׁעָתָם וְצַבִּיעוֹתָם הִסִּיתוּ אֶת הַחֲרָדִים שִׁישְׁתַּתְּפוּ עִמָּם בְּהַנְהַגַת הַמְּדִינָה הַחֲדָשָׁה.

וְתַדַּעוּ יְלָדִים, 'עֲבוּדָה זָרָה' הִיְתָה מֵאֵז וּמֵעוֹלָם דָּבָר פְּשׁוּט וּבְרוּר שֶׁהוּא אֲסוּר חֲמוֹר מְאֹד, וְחֲלִילָה לְחַזְקָהּ אוֹ לְתַמְכָּהּ.

וְכַאֲזַנְ, בְּאַרְצֵן הַקִּדְשׁ כְּשֶׁהִקִּימוּ הַצִּיּוֹנִים אֶת הַמְּדִינָה הַכְּרִיזוּ
בְּ"מַגְלַת הָעֶצְמָאוֹת" שְׁלָהֶם, שְׁכֹל הַ"מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים" שֶׁל
כָּל הַדְּתוֹת יִשְׁמְרוּ, וְאַף הִקִּימוּ לָשֵׁם כֶּךָ מִשְׁרָד מִיְחָד בְּשֵׁם
"מִשְׁרָד הַדְּתוֹת", הַמֵּיַעַד לְתַת שְׂרוֹת לְכָל הַדְּתוֹת כָּלֶם, לְלֹא
הַבְּדֵל, וְאַף מְקַצִּיבִים לָשֵׁם כֶּךָ סְכוּמִים גְּדוּלִים לְתַקוּן וּבְנִיַן
כְּתִי עֲבוּדָה זָרָה וּמְקוֹמוֹת תְּפִלָּה שְׁלָהֶם. כְּמוֹ כֵן מְשַׁלְּמִים
מִשְׁכָּרְתָם שֶׁל כְּמָרִים לְעֲבוּדָה זָרָה.

**תְּלַמִּיד: הָאֵם כָּל הַיְהוּדִים הִגִּיעוּ לְאַרְצֵן יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ
תְּקוּפָה?**

מלמד: יהודים רבים הובאו אז ארצה מכל רחבי תבל, ובפרט מארצות המזרח שמה חיו יהודים מאות שנים בשקט ובשלווה, ולא ידעו ולא הבינו לקראת מה הם הולכים. הציונים ספרו להם כי הגיע זמן הגאולה וקבוצ גלויות, ומכל העולם עולים לארץ ישראל וגם הם יזכו לכך.

כך הגיעו שלוחי הציונים לכל המדינות בהם התגוררו יהודים, ופתו אותם לעלות ארצה. גם לתימן הרחוקה הגיעו אותם שלוחים כשהם מחפשים ל"חרדים", וספרו להם על ה"גאולה". והם בתמימותם האמינו להם, ובמבצע גדול שקראו לו "על כנפי נשרים" העלו לארץ אלפי יהודים צדיקים מתימן, ובבואם ארצה העבירו אותם למחנות

סגורים בגדרי תיל, כדי שיהודים חרדים לא יוכלו להתקרב אליהם ולהזהירם מהציונים מבקשי רעתם, ועקרו מהם את אמונתם ובפרט מהדור הצעיר. אותם הסיתו נגד הוריהם, עד שרבים נעשו מחללי שבת בפרהסייה.

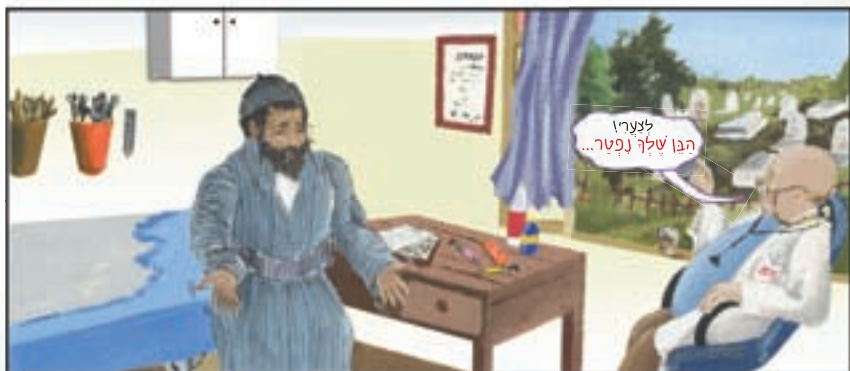
באחד ממחנות עולי תימן, היה חכם בשם ר' יוסף אריה זשוראני שהגיע יחד עם קהלתו מתימן, ובראותו את השמד הנורא שהציונים מבצעים בבני עדתו, לא יכול להתאפק וחרב קינות בהן מתאר את העבר המפאך בתימן, וכיצד בארץ הקדש נהפכו כלם לפורקי על רחמנא ליצלן. כמו כן "מורי" (כך קראו לחכמים התימנים) בשם רבי סאלים יעקב ג'ראפי זצ"ל שארגן מחאה נגד השמד הנורא, ירו בו

הציונים ורצחוהו נפש! גם חטפו ילדים מחיק אמותיהם,
שלא שבו אליהם לעולם.

**תלמיד: איך זה יכול להיות שהצליחו לחטוף ילדים,
האמהות שלהם לא שמרו עליהם?**

מלמד: הם שמרו על ילדיהם היטב היטב. אך כשקרה
שילדיהם לא חשו בטוב והיו זקוקים לטיפול רפואי בבית
החולים, הורו להם הרופאים והאחיות, כי עליהם להשאיר
את הילד לטיפול, ולא נתנו להורים להשאיר עם הילדים,
בהסבירם ששהותם מפריעה לעבודה. ההורים הלכו לביתם
וקוו כי ילדיהם מטפלים כראוי. אך הללו מכרו את הילדים

לְגוֹיִם בְּאַרְצוֹת נֶכֶר אוֹ לְמִשְׁפַּחוֹת חִלּוּנִיּוֹת חֲשׂוֹכוֹת יְלָדִים,
וְלַהוֹרִים הָאֲמֻלָּלִים סִפְרוּ שִׁילְדֵיהֶם נִפְטְרוּ. כַּמּוֹבָן שִׁילְדֵי
אֵלוֹ הֶעֱבְרוּ עַל דָּתָם.

מִרְבָּבוֹת הַיְהוּדִים שֶׁעָלוּ מִתִּימָן, נוֹתְרוּ אֶז בּוֹדְדִים נְאֻמָּנִים
לְתוֹרָה. כָּל הַשָּׂאָר הֶפְכוּ לְגוֹיִם גְּמוּרִים שְׂאֵינָם יוֹדְעִים יְהוּדוּת
מָה הִיא.

**תְּלִמִּיד: מְזַעְזַע לְשִׁמוּעַ דְּבָרִים כָּאֵלוֹ. בְּזֹאת תִּמּוּ מֵעַלְלֵי
הַצִּיּוֹנִים?**

מְלִמֵּד: לֹא וְלֹא! הַצִּיּוֹנִים הֶעֱלוּ רַבָּבוֹת יְהוּדִים מְכַל רַחְבֵּי

תֵּבֵל, וְהֵנִיחַ לָכֶם סִפּוּר
נוֹסֶף עַל אֲלֵפֵי יְלָדִים
שֶׁהֶעֱלוּ מִמְרוֹקוֹ לְלֹא
הוֹרִיָּהֶם, וְגַם לָהֶם עוֹלְלוּ
בְּדִיוֹק כְּמוֹ לְקוֹדְמֵיהֶם,
לֹא הוֹתִירוּ וְלוֹ סֶמֶן יְהוּדִי
אֶחָד.

בְּזִמְנוֹ פְּנֵה הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ ה"בבא
סֵאֲלֵי "זְכוּק" לְאֵל
הַיְהוּדִים בְּמְרוֹקוֹ,

וְהִתְחַנַּן בְּפָנֵיהֶם שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לְצִיּוֹנִים לְשַׁלּוּחַ יָד בְּיַלְדֵיהֶם,
וּבְשׂוֹם אוֹפֵן לֹא יִשְׁלַחוּם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

ואקרא בקול גדול לאחב"י בכל מושבותם
בארץ מרוקו ובצפת, שישמרו מכל משמר
וינצרום כעל כבת עיניהם, אשר יביטו לנוכח
ומישרים, על האוצר והפקדון שהופקר בידם
לנצחים, עמלנו אלו הבנים, לכל יהו הפקר ולבו
לעשות בהם כשאיפת מהרסים ומחריבים,
ולחזוק אותם בבית הורים כבשנים קודמים, וחם
והחילה לא יהיו נצודים ברשתות אשר פישו להם
ציידים ציידים נפשות תמימים וזכים, סוכנים אלה
והשליחים משליחים שונים, בשם הסוכנות
ועליית הנוער האורבים לנפשות הילדים,
להמיתם מיתת עולם ולהכרית אותם
מעין החיים. סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה! הבריחו מהם את ילדיכם
בניכם ובנותיכם, כי בואת אתם נלכדים ח"ו,
ודעו את אשר לפניכם, התאורו בעוז ותעצומות
להציל לקוחים למות תוצאות..."

וְכֹךְ בִּיכַלְתִּי לְסַפֵּר לָכֶם עוֹד וְעוֹד סִפּוּרִים מְסַמְרֵי שְׁעָר,
עַל יְהוּדִים שֶׁהוֹבְאוּ אֶרֶץ, בְּעֵקֶר מֵאַרְצוֹת הַמְזָרְח כְּאַלְגִּיר,
פָּרַס וְעוֹד, וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעוּ הֵנָּה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שִׁכְנְעוּ אוֹתָם
לְעִזּוֹב אֶת הַיְהוּדוֹת, וְאִם לֹא הִצְלִיחוּ בְּשִׁכְנוּעַ עָשׂוּ זֹאת גַּם
בְּכַח.

כִּיּוֹם מִתְחַנְּכִים בְּבִתֵּי הַסֵּפֶר הַחֲלוּנִיִּים שֶׁל הַצִּיּוֹנִים כְּשֶׁנִּי
מִלִּיּוֹן יְלָדִים, בְּלִי תוֹרָה וּבְלִי אֱמוּנָה, אֶפִּילוֹ "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל"
אֵינָם יוֹדְעִים לֹדֵר!! מְחַנְּכִים אוֹתָם לְעִבּוֹר עַל כָּל מִצְוֹת
הַתּוֹרָה, לְחַלֵּל שַׁבַּת בְּפִרְהוּסָה וְלַחֲיוֹת כְּמוֹ גּוֹיִם גְּמוּרִים.

אוֹתָם מְלִיּוֹנֵי יְלָדִים רַבִּים כְּכֹלֵם הֵנָּם צְאָצְאִים לִיהוּדִים
יְקָרִים שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה, יְלָדִים אֲשֶׁר אָבוֹת

אבותיהם העלו על המוקד על קדוש השם ובלבד שלא
לנטש את האמונה בא-ל חי.

כמו לדגמה בספרד לפני כחמש מאות שנה, כאשר שלטה
שם האינקוויזיציה הארוורה, שאז הראו את גבורת נפשם
המוני יהודים שלא רצו להכנע להם אפילו אחר ענוים קשים
ומרים ביותר, עד שלבסוף קפצו לתוך אש המוקד הנוראית
בזעקת "שמע ישראל".

יהודים אלו אשר קדשו שם שמים ולא המירו דתם גם
במחיר חייהם. לדאבון לב צאצאיהם החיים כאן בארץ
ישראל, מתחנכים לבוז לדת ולשומריה ומתנהגים כמשמדים
לכל דבר.

**תלמיד: אבל האִינְקוּוִיזִיצְיָה הִיְתָה בִּסְפָרָד, בְּאַרְצוֹת
הַגּוֹיִם, וְכֵאֵן אָנוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל...**

**מלמד: נכון, כֵּן כְּאֵב הַדְּבָר, שְׂדוּקָא כָאן בְּאַרְץ
הַקֹּדֶשׁ, גּוֹזְרִים גְּזֵרוֹת לְעִקְרֵת הַדָּת, לֹא עַל יְדֵי גּוֹיִם, כִּי אִם
עַל יְדֵי יְהוּדִים שְׂאֲבוּתֵיהֶם וְאַבוּת אֲבוּתֵיהֶם מְסֵרוּ נַפְשָׁם עַל
הָאֱמוּנָה.**

**תלמיד: זֶה מִפְּחִיד, גַּם בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ יְכוּלִים לְקַרוֹת דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ? הֵם עֲלוּלִים חֲלִילָה לְהִגִּיעַ גַּם אֵלֵינוּ?**

**מלמד: אֵכן, וְאָנוּ צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד, כִּי הַצִּיּוֹנִים אֵינָם
מְסַתְּפִקִים בְּאֵלוֹ שְׂכָבֵר אֲבָדוֹ אֶת דָּתָם בְּגִלְגָּלָם, הֵם אוֹרְבִים
לָנוּ גַם כֵּן.**

**הַצִּיּוֹנִים אֵינָם יְכוּלִים לְסָבּוֹל שְׂיִשְׁנָם הַמוֹנֵי חֲרָדִים שׁוֹמְרֵי
תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׂאֵינָם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם, לְכֵן בָּאוּ בְּתַחֲבוּלָה
חֲדָשָׁה. הֵם יַחֲזִיקוּ אֶת הַתּוֹרָה מִמְמוֹנָם, וְכֵן אֵט אֵט יִהְיוּ
בְּעֲלֵי הַבַּיִת עַל כָּל לְמוֹד הַתּוֹרָה וְהַחֲנוּף, וַיַּחֲנֹכוּ אֶת הַיְלָדִים
כְּרִצּוֹנָם שְׁלֹא בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה.**

תלמיד: וְ... וְזֶה הַצְּלִיחַ לָהֶם?

**מלמד: כֵּן, הֵם הַצְּלִיחוּ... רַאשֵׁי הַמְּדִינָה פָּרְסְמוּ לַפְּנֵי
שָׂנִיִּים רְבוּת, שְׁכָל בְּתֵי הַחֲנוּף, יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּמִיכָה נְדִיבָה
מִהַמְּדִינָה לְלֹא שׁוּם הַתְּחִיבוּת. הַרְּבֵה מְנַהֲלִים הַתְּפֹתוֹ וְלִקְחוּ
מֵהֶם כֶּסֶף כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ לְהַחֲזִיק בְּרוּחַ אֶת בְּתֵי הַחֲנוּף שְׁלָהֶם,**

ולא חֲשָׁבוּ כִּי־עַד זֶה פְּתָאוֹם הֶפְכוּ הַצְּיוֹנִים אֶת עוֹרָם וְרוֹצִים לְהַחֲזִיק אֶת לְמוֹד הַתּוֹרָה.

הָיוּ כְּאִלוֹ אֲמָנָם שֶׁחֲשָׁבוּ אֵלֹו כְּוֹנֹת נִסְתָּרוֹת יִשְׁנָן כְּאֵן, אֲךְ הַחֲלִיטוּ כִּי כָּל עוֹד אֵין הַתְּעַרְבוֹת בְּתַכְן הַלְמוֹד - הֵם יִקְחוּ. וּבְכַרְגַּע שֶׁהַשְּׁלִטוֹן יִתְעַרֵב בְּעֵנִין הַלְמוֹד הֵם יִפְסִיקוּ מִיַּד לְקַחַת.

וְכֵן, כְּמָה שָׁנִים הֵם לְקַחוּ עַד שֶׁהַתְּרַגְּלוּ לְכִסְפִּים הַזּוֹרְמִים אֵלֵיהֶם מִהַמְּדִינָה. אַז רְאוּ רְאֵי הַמְּדִינָה כִּי אֶפְשָׁר סוֹף סוֹף

להגיע אל התכלית... הם דרשו מהמנהלים להכניס את תכנית הליבה, לאפשר למפקחים שלהם להכנס לתלמודי התורה, לערוך בחינות מיצ"ב ובגרות בבתי החינוך של הפנות, ומי שלא מוכן לקבל את הדרישה החדשה, יפסיקו לו את התקציבים! הנסיון גדול ועצום ולצערנו יש תלמודי תורה שמכניסים למודים אלו, ה' ירחם, על מנת לקבל את הכסף.

תלמיד: האמנם במצב כזה חיים אנו היום בארץ הקודש?

מלמד: אוי, המצב גרוע מאוד. אמנם ישנם תלמודי תורה רבים שעמדו בנסיון ולא התפתו, אבל הרבה מאוד כבר נתונים תחת השפעתם רח"ל.

הציונים לוטשים עיניהם עלינו, להרחיקנו מתורה ויראת
שמים, וכל מאוים שנתנהג כמותם ח"ו.

ולאחרונה מרחפת על ראשינו גזרה הנוראה, של גיוס בני
הישיבות הקדושות, אותה הזכרנו בתחלת שיחתנו. וכדי
שנבין היטב את מהות הגזרה, אספר לכם מאורע מדברי
הימים של יהודי רוסייה.

בודאי שמעתם כלכם על הגזרה הנוראה, "גזרת
הקנטוניסטים" שהחלה ברוסייה לפני 170 שנה.

תלמיד: ודאי, הצאר ניקולאי הרשע רצה לעקור את התורה
מעם ישראל, לכן גזר שכל ישוב יהודי חייב לתת מכסה של
ילדים שיתגיסו לצבא למשך 25 שנה. חילי הצאר עברו
מבית לבית, וחטפו ילדים לצבא, כי שום אבא יהודי לא
נתן את ילדיו מרצון. כמובן, שאחרי שנים כה רבות בצבא
הרוסי, ילדים רבים שכחו שהם בכלל יהודים.

מלמד: צדקת ילד יקר, זכרת היטב, אך אינך יודע כי
אותו ספור בדיוק מתרחש לנגד עינינו בימים אלו בארצנו
הקדושה.

תלמיד: מה! כאן בארץ הקדש! ?

מלמד: כן, ממש כן. כידוע, עם הקמת המדינה הקימו
הציונים צבא, שכל הנכנס לשם פנכנס לגב האריות. עוברים

שם את כל העברות שבתורה ממש. יהודים רבים ששמרו
תורה ומצוות, כשנכנסו לצבא התקלקלו ועזבו את הכל.

כַּעַת בְּרָצוֹנָם שָׁגַם בַּחוּרֵי הַיְשִׁיבוֹת יִתְגַּיְסוּ לְמָקוֹם טָמֵא
זֶה. וְכוֹנְנָתָם בְּרוּרָה - לְנִתְקֹת אוֹתָנּוּ מִתּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִימִים. כְּדִי
שְׁנֵהֶיָה "עַם אֶחָד" כְּרָצוֹנָם חֵס וְחִלְלִיָה.

ועל מנת שלא נתנגד לך, מנסים הם כל העת לפתות אותנו, שהם ידאגו שיהיה נתן לשמור שם תורה ומצות ואפילו למהדרין. הכל אך ורק כדי למשוך אותנו להגיע לשם, וכעבור תקופה מסוימת כשכבר יהיו נתונים תחת מרותם, הם יעשו בפחורים הצעירים פרוצונם, שהרי זו היא כל כוננתם, לנתק אותנו מבורא העולם, ולכן זוהי גזרת שמד מממש.

תלמיד: ה' ירחם, זה מה שקורה לנו היום בארץ הקדש?

מלמד: כבר מהעבר אנו מכירים את כוונותיהם של עוכרי ישראל אלו, היהדות החרדית סבלה רבות מידיהם: גיוס בנות, נתוחי מתים, קברי ישראל המחללים חדשים לבקרים, ועוד ועוד.

המצב הנורא הזה החל מהמשכילים, ששנאו את התורה ושומרי מצותיה, ולאחר מכן שנו שם ל"ציונים", ועד היום הזה הם ממשיכים בזממם, ה' ירחם.

עליכם לדעת, ילדים יקרים, שעצם רעיון הקמת מדינה לפני ביאת המשיח, ולא לחכות שהקב"ה יבוא ויגאלנו על ידי משיח צדקנו, הוא כפירה בביאת המשיח שהוא מי"ג עקרי אמונה, ומי שאינו מאמין שהקדוש ברוך הוא, הוא לבדו יגאל אותנו על ידי המשיח - יצא מכלל ישראל, רח"ל.

אוי לנו שהגענו למצב שצריכים לדבר על כך. בכל הדורות, גם ילדים קטנים, ידעו כי בית המקדש נשרף ועם

ישראל יצא לגלות, מפני חטאינו ולא בגלל חלשתנו, ורק
כשנשוב בתשובה שלמה, יוריד ה' את בית המקדש השלישי
באש מן השמים, ששוב לא יחרב לעולם.

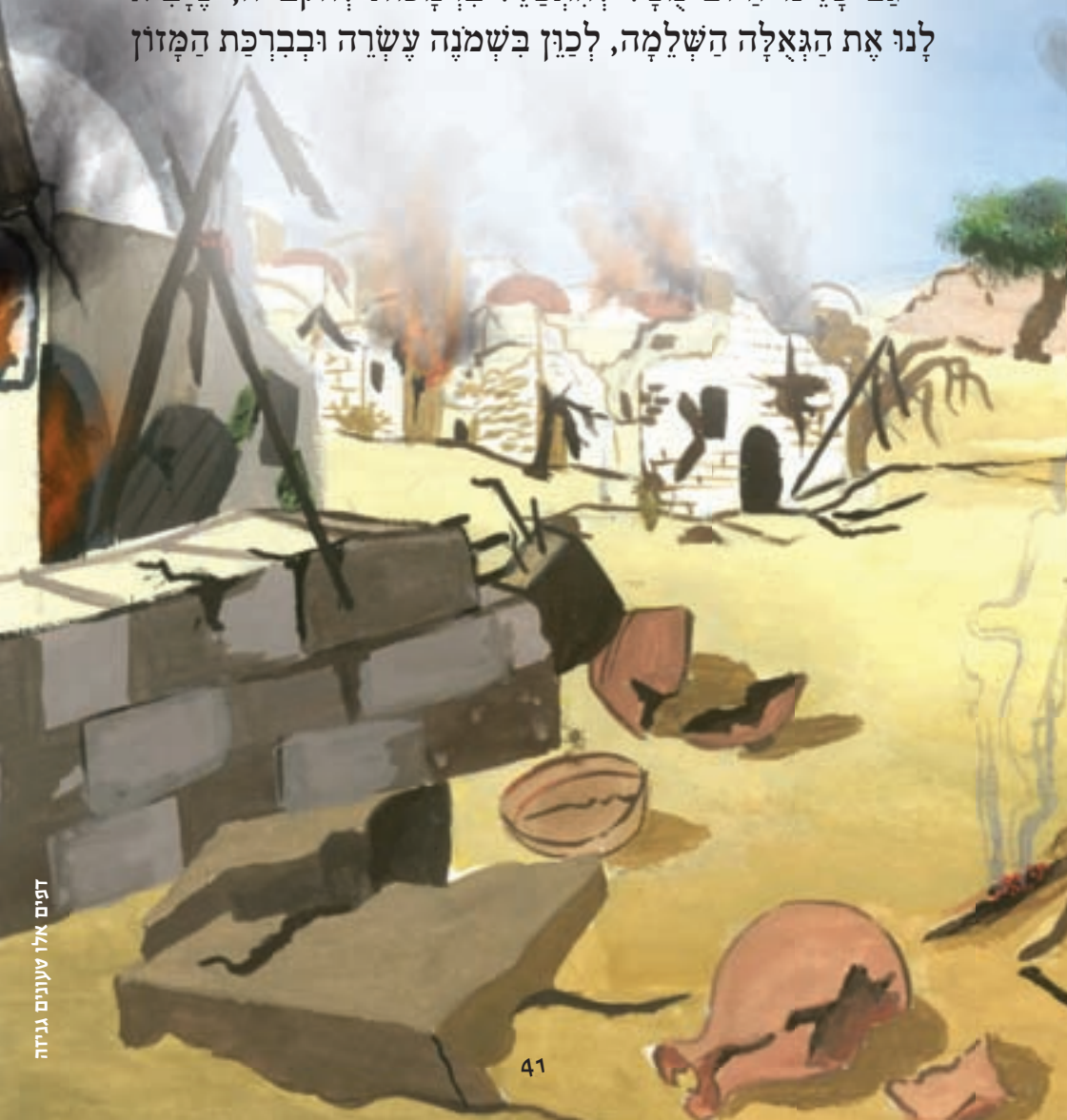
תלמיד: זאת אומרת, שעד שהגיעו הציונים היה ברור
לכלם, שאסור לעשות כל פעלה על מנת לצאת מהגלות,
כי זה נגד רצון הבורא יתברך?

בית קדשנו ותפארתנו היה לטרפת אט וכל
מתמדנו היה לתרבה, ידענו ה' רשענו צון
אבותינו כי מטאנו לר...
השיבנו ה' אליה ונשובה מדט ימינו בקדם

מְלִמֵד: הַבְנֵת נְכוּן. בְּדוֹרוֹת עָבְרוּ הַיְתָה הַדֶּרֶךְ הַיְחִידָה
לְהַחִישׁ הַגְּאֵלָה רַק עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה, גַּם יְהוּדִים
פְּשׁוּטִים הָיוּ עוֹרְכִים תְּקוּן חֲצוֹת בְּכִכּוּיֹת, שֶׁהַקַּב"ה יִרְחַם
עָלֵינוּ וַיִּגְאֹלֵנוּ בְּמַהֲרָה.

גַּם עָלֵינוּ הַיּוֹם מִטָּל לְהַתְּפִיל בְּדַמְעוֹת לְהַקַּב"ה, שְׂיָבִיא
לָנוּ אֶת הַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, לְכוּן בְּשִׂמְחָה עֲשֶׂה וּבְכַרְכַּת הַמְּזוּן

כְּשֶׁמִתְפַּלְלִים עַל הַגָּאֵלָה הַעֲתִידָהּ, וְלִצְפוֹת יוֹם יוֹם שְׂיִבְנֶה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה.

וְעַלֵּיכֶם לְדַעַת יְלָדִים יְקָרִים, שְׁבַמִּיחַד תְּפַלְּוּתֵיכֶם חֲשׂוּבָה
מְאֹד בְּשָׁמַיִם וַיֵּשׁ לָהֶן כַּח גְּדוּל לְפַעוּל, חַז"ל מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ
כִּי הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן נִקְרָא "הַכֵּל
פִּיָּהֶם שְׂאִין בּוֹ חֲטָא" לְכֵן עַלֵּיכֶם לְהַתְּפַלֵּל וּלְכוּן בַּתְּפִלָּה
שְׁהַקֵּב"ה יִבְטֵל אֶת כָּל הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת שֶׁהֵם רוֹצִים לְגַזּוֹר
עָלֵינוּ, וַיִּבְטֵל אֶת הַמְּלָכוּת שֶׁל הַמִּינִים וַיִּשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
צְדִקְנוּ לְגַאֲלָנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

תָּם וְלֹא נִשְׁלָם !!!

נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשֵׁנוּ אוֹי נֹא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ. עַל זֶה
הָיָה דְוָה לְבָנוּ, עַל הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמֵם שׁוֹעֲלִים הִלְכוּ
בּוֹ, אֲתָה ה' לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֱדֵךְ לְדוֹר וָדוֹר, לְמַה
לְנַצַּח תִּשְׁכַּחַנוּ תַּעֲזָבוּ לְאוֹרֵךְ יָמִים...

להגדל ונתקדש שמיה לבא

רחוק אפינו מפיך ה' השם

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

אלהינו יתברך ואלהינו יתברך

רבשי"ע
תקע בשופר גדול לתרותנו
ושא נס לקבץ גלויותנו
וקרב פזורנו מבין הגוים..
והביאנו לציון עירך בריפה

2 המשכילים לועגים מול יהודי שנתפס עם זקן ופיאות והוכה ע"י שוטרי הצאר

1 המשכילים מכינים מכתב עם גזירות על הדת, עבור הצאר ברוסיה

10 עכשיו גזירת הגיוס

11 מצהירים אמונים למדינה וחוקיה

9 מיליוני ילדים מתחנכים ללא "שמע ישראל"

8 יוצאים מהם גזרות השכם והערב

4 המשכילים באו עם רעיון חדש: להקים מדינה יהודית, להיות ככל הגויים

3 התקרבותם לגויים לא הועילה, הפוגרומים פגעו גם במשכילים

5 "רק בדם תהיה לנו הארץ"

7 הם הצליחו לערב גם את החרדים

6 חטיפת ילדי טהרן והעברתם על דתם, כמו כן אצל ילדי תימן ועוד

זְקֵנִיךְ וַיֹּאמְרוּ לָךְ

סבא, אתמול הרבי שלנו לקח אותנו לטיול בשדות, כי הצלחנו במבחן קשה בעל פה. בטיול הסביר לנו הרבי דברים נוראים על הציונות בכלל, ועל המצב בו אנו שרוים בארה"ק.

מה הוא הסביר לכם?

הוא הסביר לנו שלש נקודות:

1. שרעיון הציונות הוא, שעם ישראל לא ימתין יותר לגאולה מן השמים על ידי המשיח, רק יקח את גורלו בידיו ויגאל את עצמו. רעיון כפּרני שהמציא משמד ידוע יחד עם חבריו המשכילים.
2. שהציונים העלו לארץ ישראל רבבות יהודים עוד לפני הקמת המדינה ועוד יותר לאחר הקמת המדינה, יהודים שהיו שומרי תורה ומצוות, והפכו אותם לפּרקי על, מחללי שבת בפרהסיא ושונאי הדת.
3. ועוד אמר לנו הרבי, שהציונים אורבים גם לנו, ובכוננתם להתערב בחנוכנו ולגייס אותנו לצבא שלהם.

אוי, שלמה'לע נכדי יקירי, אין לך משג עד כמה הם עושים הכל לקלקל אותנו, להרוס ח"ו את החנוף התרדי, להכניס אנשים ונשים חרדים לעבוד בשוק העבודה החלונית, ממש כמו אבותיהם המשכילים, שלא הסתפקו בכך שהם התקלקלו, הם רצו שכל עם ישראל יעשה כמותם ולכן הלשינו לצאר. גם כיום ברצונם להעבירנו על דתנו, בכח השלטון הנתון בידם.

אך בְּיִוְדָעַם שֶׁלֹא נִתְּנָן לַעֲשׂוֹת מֵהַפֶּךְ בַּחֲנוּךְ הַחֲרָדִי בְּיוֹם אַחַד, וְכֵן לֹא נִתְּנָן לְגַיֵּס אֶת כְּלָנוּ בְּפַעַם אַחַת, כִּי הַדְּבָר יַעֲוֹרר הַתְּנַגְדוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, לְכֵן הֵם בָּאִים בְּעֶרְמָה וְעוֹשִׂים זֹאת לְאֵט לְאֵט. הֵם בְּעֶצְמָם אוֹמְרִים לְחֻבְרֵיהֶם הַדּוֹחֲקִים בָּם לְמַהֵר אֶת הַתְּהַלִּיךְ, שְׂצָרִיךְ סִבְלָנוֹת עַל מְנַת לְהַגִּיעַ לְמַטְרָה אוֹתָהּ הַצִּיבו לְעֶצְמָם, כְּדֵי שֶׁהַמְהַפֵּךְ יִצְלִיחַ.

 - סָבָא זֶה נוֹרָא! הֶרְבֵּי שָׁלְנוּ אָמַר שְׂצָרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה לְהַשִּׁי"ת שְׂיִכַּטֵּל אֶת הַגְּזֵרוֹת שֶׁהֵם גּוֹזְרִים עָלֵינוּ, וְלִכְוֹן בְּיָתֵר שְׂאֵת כְּשֶׁמִּתְפַּלְלִים עַל הַגְּאֻלָּה, שֶׁהַשֵּׁם יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחַ כַּב"א.

 - אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה יֶלֶד נְכוֹן, אָמַרְתָּ דְבָרִים נְכוֹנִים מְאֹד.

 - סָבָא, אָבֵל אֲנִי לֹא מִבִּין מְדוּעַ יִשְׁנֵם חֲרָדִים שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים בְּבַחֲרֵירוֹת לְמַדִּינָה, הֲרִי הֵם רוֹצִים אֶת רְעֵתָנוּ.

 - הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁעַל יְדֵי שְׂיָהִיו לָהֶם נְצִיגִים בְּכַנְסֵת, יוֹכְלוּ לְהִלָּחֵם מִבְּפָנַיִם נֶגֶד הַגְּזֵרוֹת, אֲךָ הָאֲמַת שְׂבַכְךָ שֶׁהֵם מִשְׁתַּתְּפִים בְּבַחֲרֵירוֹת וְשׁוֹלְחִים נְצִיגִים לְכַנְסֵת, יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּכָל הַחֲקִים וְעַקִּירַת הַדַּת הַנוֹכְעִים מִשָּׁם.

 - סָבָא, לָמָּה יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק, הֲרִי הֵם לֹא עוֹשִׂים חֲקִים נֶגֶד הַתּוֹרָה!

 שִׁים לֵב הֵיטֵב - שְׁלֹמֵה'לֶע - לָמָּה שְׂאִסְבִּיר לָךְ. פַּעַם לְכָל מַדִּינָה הִיָּה מֶלֶךְ, שֶׁהוּא הִיָּה קוֹבֵעַ אֶת כָּל מַה שְׂיַעֲשֶׂה בְּמַדִּינָה,

הוא הִיָּה בּוֹחֵר אֶת שְׂרִיו, מְמַנֶּה וּמְפַטֵּר כְּרִצּוֹנוֹ, קוֹבֵעַ חֻקִּים כְּרִצּוֹנוֹ. וְגַם אִם הִתְחַשְׁבַּ בְּיוֹעֲצָיו (שְׁגַם הֵם מוֹנֵי עַל יָדוֹ), הִיָּה זֶה רַק בְּתוֹר עֲצָה טוֹבָה, אֲבָל עֲצַתָּם לֹא חִיְבָה אוֹתוֹ מְאוּמָה, וְשׁוּם אֲזָרַח וְאֶפְלוּ שֶׁר לֹא הִיָּה יְכוּל לֹמַר דְּעָה מְחִיבַת בְּהִנְהַגַּת הַמְּדִינָה.

לְפָנַי כְּמָה מְאוֹת שָׁנִים, הִחֵלוּ לִנְשֹׁב רוּחוֹת חֲדָשׁוֹת בְּעוֹלָם. נִפְשׁוּ שֶׁל הַהֶמוֹן נִקְעָה מִשְׁלֵטוֹנוֹ שֶׁל הַיְחִיד שֶׁלֹּא אַחַת גָּבַל בְּעִרְיָצוֹת אֲכֻזָּרִית, וְהֵם דָּרְשׁוּ "שְׁלִטוֹן הָעָם", דְּהֵיִינוּ שְׁלֵכָל יְחִיד וְיְחִיד יִהְיֶה הַזְכוּת לְקַבֵּעַ אֶת הַנְּהַגַּת וְחֻקֵי הַמְּדִינָה. וְהִיִּוֹת וְלֹא שִׁיךְ שְׁכָלָם יִנְהִיגוּ אֶת הַמְּדִינָה, לְכֵן הַנְּהִיגוּ בְּחִירוֹת, שְׁבָהֶם כָּל אֲזָרַח בּוֹחֵר בְּמַעֲמַד הַמִּיָּצֵג אֶת דְּעוֹתָיו, וְכֵךְ גַּם הוּא – הַיְחִיד – נוֹטֵל חֵלֶק בְּהִנְהַגַּת הַמְּדִינָה, וְזֶה הַנְּקָרָא פִּיּוּם שְׁלִטוֹן "דְּמוֹקְרַטִי".

הַמְּדִינָה שֶׁהִקִּימוּ הַצִּיּוֹנִים גַּם הִיא מְשַׁתֶּתָּת עַל יְסוֹד הַ"דְּמוֹקְרַטִיָּה", כְּלוֹמַר שְׁמֵאָה וְעֶשְׂרִים נִבְחָרִי הָעָם יִנְהִיגוּ אֶת הַמְּדִינָה. כָּל חֵבֵר כְּנֹסֶת הוּא חֵלֶק מִהַשְׁלִטוֹן, וְאִם יַחֲסֹר אֶפְלוּ נְצִיג אֶחָד אֵינן לְכַנְסֶת זוֹ תִּקְרָא חֻקֵי הַשְׁלִטוֹן אֵינּוּ שִׁיךְ לְמִנְהִיג זֶה אוֹ אַחֵר, אֲלֵא הָעָם שׁוֹלֵחַ נְצִיגִים מְטַעְמוֹ, וְהֵם מְמַלְאִים אֶת שְׁלִיחוֹתָם, נִמְצָא שְׁכָל בּוֹחֵר וּבּוֹחֵר מְעַמִּיד אֶת הַשְׁלִטוֹן, וְהוּא חֵלֶק מִמֶּנָּה, כִּי לֹלֵא בְּחִירוֹת אֵינן שְׁלִטוֹן.

– אָנִי מִבֵּין מְדַבְּרֵיךְ סְבָא, שְׁעַל יְדֵי שְׁכָל יְחִיד וְיְחִיד שׁוֹלֵחַ נְצִיג, זֶה לֹא כְּמוֹ שְׁשׁוֹלְחִים מִיִּשְׁהוּ בְּשְׁלִיחוֹת לְהַגִּיד מִשְׁהוּ מְסִים, וּבְזֶה, זֶה נִגְמַר, אֲלֵא זֶה כְּמוֹ שְׁמִמְנִים מִיִּשְׁהוּ לְהִיִּוֹת

חלק מפזל שפך חלק וחלק בונה את התמונה, ואם יחסר אפלו
חלק אחד מהפזל, התמונה לא שוה כלום.

אני רואה שלמה'לע שאתה ילד נבון, הצלחת לרדת
לסוף דעתי!

אכל סבא, הרי הם טוענים שהם הולכים לשם רק בשביל
להציל את הדת?

אפלו לו יהיה אמת שאכן הם מצילים, הרי את זה
כבר הבנת - שעצם הדבר שיהודים עומדים לחדש שלטון
שמציאותו היא כפירה בגלות וגאולה מן השמים, אסור ליהודי

המאמין בביאת המשיח לטל חלק בה, אם כן, אפלו אם על ידי כף תהיה הצלה גדולה מאד ליהדות, ברור שהדבר אסור.

שלמה'לע אני אסביר לך יותר. נציר שאם המיסיון המסית יהודים לע"ז, יחברו יחדיו ויעשו להם מדינה, שמטרתה לתפוס ברשתם כמה שיותר יהודים, אני שואל אותך - האם יהודי מאמין היה מצטרף לממשלה שכזו, גם אם כונתו להציל !!!

 - סבא, בטח שלא ! ליהודי אסור להראות שהוא משתתף עם עבודה זרה, אפילו כדי להציל.

 - אם כף שלמה'לע, המדינה שהקימו הציונים היא מלכות של מינים ואפיקורסים, ומינות גרועה יותר מע"ז כמבאר בגמרא ובברמב"ם ובכל הפוסקים, והטעם, מפני שמינות מושכת להגרר אחריה עוד יותר מע"ז. לכן ברור שאסור לשום יהודי להצטרף אליהם, אפילו על מנת להציל מגזרות. מלבד זאת אתה יודע שממשלה זו מחזיקה ובונה ע"ז חדשים, ממילא יש בממשלה זו גם עון ע"ז ממש.

למה הדבר דומה, לאותה עירה נדחת שמצאו בשבת פסול בספר תורה שלהם, ולא היה בנמצא בתחום שבת ספר תורה אחר, היעלה על הדעת לקרא לסופר לתקן את הטעות בעצם יום השבת חס ושלום, כדי שיוכלו ל"הציל" את קריאת התורה - הרי אין לך גחוף מכאיב גדול מזה. הנתן להציל יהדות ברמיסת התורה ? !

דבר נוסף, שלמה'לע, כשמכוננים מחדש את הכנסת, כל מי שנבחר בה כחבר, חייב להצהיר אמונים למדינה ולחקי הכנסת.

ומה כל כך נורא בזה ?

חוקים רבים שמתקבלים בכנסת זו, הם נגד התורה הקדושה, ואיך אפשר ליהודי מאמין להתחייב להיות נאמן לחוקים שהם נגד התורה !

בנוסף לזה עליך לדעת כי עם ישראל קבל את התורה בהר סיני בה כתובים כל הדינים והחוקים, לפיהם חייבים אנו לנהג. לכן עצם הדבר להניח על השלחן איזה דין שנתן לנו מסיני,

לְדוֹן עָלָיו אִם רָאוּי לְנַהֵג בּוֹ אִם לֹא, זוֹהִי הַתְּכַחְשׁוֹת לְכָל
הַתּוֹרָה כְּלָהּ.

 - סָבֵא, לֹא יִתְכַן שְׁשׁוּמְרֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת מִתְּכַוְנִים לְשִׁבּוּעַת
אֲמוּנִים בְּאֵמֶת, הֵם בּוֹדְאֵי מִצְהִירִים רַק כְּדִי שְׁיֻכְלוּ לְהַכְנִס
לְשֵׁם.

 - שְׁלִמְה'לֵע, הִלְכָה פְּסוּקָה הִיא שְׁאֵם גּוֹי רוֹצֵחַ, מִחֲפֵשׁ
יְהוּדִים לְהַרְגֵם, וְהוּא פּוֹגֵשׁ בְּאֵדָם וְשׁוֹאֲלוֹ אִם הוּא יְהוּדִי, אָסוּר
לוֹ לוֹמַר שֶׁהוּא לֹא יְהוּדִי, גַּם אִם הַגּוֹי יַהֲרֵג אוֹתוֹ בְּגִלְלֵ בֶן,
ח"ו. כִּי אָסוּר לְיְהוּדִי לוֹמַר אֶפְלוּ לְרַגַע קֵט דְּבַר שְׁמִשְׁמַעוֹתוֹ,
כְּאֵלוֹ ח"ו בְּגַד בְּתוֹרָתוֹ וְאֶלְקִיו, גַּם אִם זֶה רַק כְּלָפִי חוּץ וּבְלָבוֹ
הוּא נֶאֱמָן לְלֹא סִיג לְתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֶפְלוּ אִם עַל יְדֵי זֶה יִנְצֵל
מִמּוֹת בְּטוֹחַ. וְעַל דְּבַר זֶה מְסֻרוֹ נִפְשָׁם אֶלְפִים וּרְבֻבוֹת יְהוּדִים
בְּכָל הַדּוֹרוֹת.

נִמְצָא שְׁגָם אִם אֵין כּוֹנְנָתוֹ שֶׁל חֵבֵר הַכְּנֻסֶת הַמִּצְהִיר אֲמוּנִים
לְהִיּוֹת נֶאֱמָן בְּאֵמֶת לְחֻקִּים שֶׁהֵם נֶגְדַת הַתּוֹרָה, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ וְלֹא לְהוֹצִיא מִפִּיו כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה).

 - וּלְפִי מַה שְׁאֵמַרְתָּ מִקֵּדָם סָבֵא, יוֹצֵא שְׁלֹא רַק הַנְּצִיג
שְׁמִצְהִיר אֲמוּנִים עוֹבֵר עַל אָסוּר, אֶלֹא גַם מִי שֶׁבָּחַר בּוֹ, יֵשׁ לוֹ
חֵלֶק בְּזֶה, לֹא כֵן סָבֵא?

 - בְּהַחֲלֵט! כְּמוֹ שֶׁכָּבַר הַסְּבֵרְתִי לָךְ.

ואבאר לך עוד יותר, שעל מנת להתקבל כחבר בכנסת, חייב להיות לכל נציג סך מסים של אנשים שבחרו עבורו, ואם חסר אפלו קול אחד לסכום שנקבע, לא יוכל להכנס, נמצא שכל אחד ואחד שתף בפעל בבחירתו, והבוחר נושא באחריות על כל מה שיעשה הנציג (בשנים הבאות), כי כפי שאמרתי לך, חברותו בכנסת היא מכחו של כל קול וקול.

ואני רוצה לספר לך, שהיה איזה חבר כנסת שרצה להתחכם על חק זה, וכשהוא הצהיר אמונים למדינה ולחוקיה, הוסיף את המלים: "ואשמרה תורתך תמיד, לעולם ועד".

ענינו הובא בפני בית משפטם, שפסק כדלהלן:

תיק מס' 87/400

מי אשר כוונתו להתנות את נאמנותו לחוקי המדינה בתנאי שלא יעמדו בסתירה לחוקי התורה, או מי שאומר אני נשמע לחוקי הכנסת כל עוד אין הם מפירים חוק שהוא עליון מהם כי אחריות העליונה היא לחוקי השם. אז יש לראות כמי שלא הצהיר אמונים לכנסת ואינו יכול להתחשב נאמן לשליחותו בכנסת ובמדינה.

כשם ששופט או דיין חייב לפעול לפי חוקי המדינה החלים על הענין הנדון, גם אם הם שונים מדין תורה, כך חייב גם חבר כנסת להכיר בעליונותם של חוקי הכנסת. לא רק כל עוד הם עולים בקנה אחד עם דין התורה, כי אם גם כאשר קיימת סתירה בין השנים. הוספה מתוך כוונה נסתרת להעמיד את דין התורה מעל לחוקי המדינה - מעשה פסול הוא."

ולכן קבע בית משפטים שהצהרתו אינה שוה מאומה, והוא חייב להצהיר שנית ללא ההוספה.

 - סבא, זה נורא ואים, כי יוצא לפי זה שכל חבר כנסת כשמצהיר הצהרתו, מנח בדבריו שמתחייב להכיר שחקי הכנסת הם מעל לחקי התורה, איך יתכן שיהודים שומרי תורה מסכימים להצהיר דברים בוטים שכאלו?!

 - שלמה'לע, כל מה שהסברתי לך עד עתה, שאסור להשתתף עם, ולעבור בכך על האסורים הנוראים שפרטתי לך, גם על מנת למנוע גזרות, אבל כדאי שתדע שבאמת השתתפותם של החרדים בבחירות ובכנסת, רק גורם להפך, לחזוק הגזרות!

 - סבא, למה?!

 - כיון שהחרדים הם מפלגה בתוך הכנסת, ועקב כך לוקחים מהם תפקידים בממשלה, נוצרת תחרות מפלגתית כשכל מפלגה רוצה להראות שהיא חזקה יותר, מציאות הגורמת להגדלת השנאה המתבטאת בגזרות נוספות נגד הדת, כך שלא די שלא מועילים בשיבתם בכנסת, כי אם להפך, רק מוסיפין שנאת הדת יותר ויותר, והרבה גזרות הם גוזרים רק מפני שמשתתפים עמם.

ולדגמה: גזרת הגיוס, עליה שמעת מהרבי אתמול, המפלגות החרדיות הם האשמים בכך, והיא תוצאה ישירה של התחברות

עִמָּהֶם, כִּי הַחֲלוּנִים טוֹעֲנִים שָׂאֵם אֶתֶם רוֹצִים שׁוֹיוֹן בְּזִכְיוֹת
הָרֵי צָרִיכִים גַּם "שׁוֹיוֹן בְּנֶטֶל" כְּלוֹמֵר גַּם בַּחֻבּוֹת שֶׁל הַמְּדִינָה.
מֵה שָׂאִין בֶּן אִם הַחֲרָדִים לֹא הָיוּ מִשְׁתַּתְּפִים עִמָּהֶם כָּלֵל, רַק
הָיוּ חַיִּים בְּנִפְרָד, לֹא מִשְׁתַּתְּפִים בַּבְּחִירוֹת, לֹא מְקִימִים מִפְּלֶגֶה
בַּכִּנְסֵת וְכֵן הֲלָאָה, לֹא הָיוּ הַחֲלוּנִים מְעִזִּים לְגָזוֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת
כְּאֵלוֹ.

וּבמִקּוֹם שֶׁיְבִינּוּ וְיֵרְאוּ שֶׁבְּהִתְחַבְּרוּתָם גָּרְמוּ לְהִרְעֵ יוֹתֵר, וְיִחַזְרוּ
בָּהֶם, וְיִפְסִיקוּ מִלְּהִיּוֹת חֵלֶק בְּשִׁלְטוֹן, הֵם צוֹעֲקִים שֶׁמְכַרְחִים
לְהִשְׁתַּתֵּף בַּבְּחִירוֹת, כִּי בְּזֵה מְצִילִים, בּוֹ בְּזִמְן שֶׁהֶפְךָ הוּא
הַנְּכוֹן, שֶׁכָּכֵל שֶׁנִּכְנָסִים עִמוֹק יוֹתֵר, הַגְּזֵרוֹת מִתְחַזְּקוֹת יוֹתֵר.

- סבא, אני מבין מדברייך שבמה שהם אומרים שהם מצילים, בדבר זה עצמו הם גורמים כל הגזרות והצרות.

- כן, הבנת טוב שלמה לע. וחשוב שתדע, שמה שמניתי בפניך את האסורים שבהשתתפות בבחירות, לא את הכל פרטתי לך, ישנם עוד אסורים חמורים, ואפרט לך רק דבר אחד נוסף, כי השעה מאחרת ועליך לישון בזמן שתוכל מחר לקום בזמן ולהחזיק ראש בחידר.

עצם הדבר שחבר הכנסת נכנס לבנין הכנסת, הוא עון חמור מאד.

- בכניסה לבד ?

- כן, נכדי יקירי, הכנסת הנו "בית מינים". נמצאים שם מינים ואפיקורסים רבים, וגם מחקקים שם חקים רבים של מינות וכפירה בתורתנו הקדושה, ומבאר בפוסקים שאסור להכנס לבית המינים אפילו במקום סכנה.

- סבא, זה נורא. אך לפני שאלך לישון, ברצוני לחזור על מה שאמרת לי, ותאמר לי אם אכן הבנתי נכון:

הנכנס להיות חבר בכנסת, עובר על כמה וכמה אסורים

1. עצם הכניסה לבנין הכנסת, שהנו בית המינים.
2. הצהרתו שיהא נאמן לחקי המדינה, שהם נגד חקי התורה.

3. יש להם חלק בכל החקים שמחוקקים שם, גם אם הם מתנגדים לחק מסוים, מאחר וכל מי שחבר בכנסת הוא חלק מהשלטון.

4. עון עבודה זרה שהמדינה מחזיקה.

5. התחברות עם מינים ואפיקורסים להנהיג יחדיו מדינה שעצם מהותה היא נגד התורה.

6. הקמת מדינה לעם ישראל, פרושו לקיחת גאלה קדם הזמן, הדבר מהנה כפירה בהקב"ה שהוא יגאלנו ע"י משיח צדקנו.

 - חשוב שתדע שלמה'לע, שגם אם כל חברי הכנסת היו צדיקים גמורים, גם כן אסור הדבר, כמו שאמרת, מפני שבפעם לקיחת גאלה וממשלה טרם בא הזמן, היא עברה חמורה מאד.

 - סבא, כן זה מובן. וכל ההולך לבחירות יש לו חלק בהעמדת מדינת המינים, ויש לו חלק בכל האסורים שפרטו.

 - יכלתי להביא לך כהנה וכהנה דגמאות לרב, אבל השעה כבר מאחרת ואתה כבר צריך ללכת לישן שמחר תוכל לקום בזמן ללמד עם ראש צלול.

ארי שאג מי לא ירא

דברים מלוקטים ככתבן וכלשונם מספה"ק "ויואל משה"
מאת מרן הגה"ק רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זיע"א

"כי הוא ברור להלכה בלי שום ספק ופקפוק, כי נזרא ואיום הו"

אך אחד עדיין לא ענה תשובה על זה!

הספר התורני היחיד במינו המתייחס לשאלת הבחירות על פי דעת תורה, הוא הסה"ק "ויואל משה" של הגה"ק מסאטמאר זיע"א. בספרו זה מבאר המחבר היטב על פי התורה ועל פי ההלכה את חומר האיסור להשתתף בבחירות לכנסת המינים בארץ ישראל.

עד היום הזה, עדיין לא יצא לאור עולם משום רב וגדול בישראל, אפילו קונטרס קטן אחד שעונה על השאלות החמורות המובאות בספר זה.

זעקתו הנוראה של ה'ויאל משה' בעינה עומדת, מאות מראי מקומות מן התורה מן הנביאים ומן הכתובים, כמו גם מספרי הפוסקים הראשונים והאחרונים - כולם פה אחד עדיין זועקים מתוך ספר קדוש זה, על חומר האיסור הנורא לקחת חלק בבחירות לכנסת המינים בארץ ישראל, אין עליהם שום תשובה!

ואכן ידוע על מספר מקרים של רבנים וראשי ישיבה מפורסמים, אשר אחר שקראו את ספר זה, משכו ידיהם מלהשתתף בבחירות - שב ואל תעשה עדיף!

א כל האסורין שיש בהשתתפות זו, אשר הוא ביהרג ואל יעבור

להלן קטעים נבחרים בעניין השתתפות בבחירות לכנסת בא"י מתוך הספה"ק "ויואל משה", הקטעים דלהלן מובאים כלשון קדשו של המחבר זצוק"ל, ומעל כל הקטעים מופיע הסימן ממנו נעתק [בסוגריים מרובעות], כדי שיוכל המעיין לדעת מקום המצאם בתוך הספר.

פרק א

[עו]

כל פעלה של דחיקת הקין, היא נגד האמונה וכפירה בהשגחה

בכר נתבאר, שלקחת גאלה וממשלה קדם הזמן הוי כפירה בהשגחה... לכן דעת המהר"ל (נצח ישראל פכ"ד), שלקחי הגאלה מעצמם קדם הזמן, נגד שבועות של הקדוש ברוך הוא (כתבות קיא.), וחושבים שהמה בזרוע בשר, יכולים לבטל גזרתו של הקדוש ברוך הוא, הוא כפירה גמורה בתורה הקדושה ובאמונה כפי המבאר לעיל, וזהו גרע מכפירה בביאת המשיח, על כן דעת המהר"ל ז"ל בהחלט, שהוא באסור יהרג ואל יעבור כדין משמד, כמו כל הענינים שיש בהם מינות וכפירה בתורה הקדושה...

[פה]

כל גדולי הדור הקודם פחדו ורעדו מרעיון הציונות

ומעתה כל מי שיש לו מח בקדקדו, יוכל להבין את האסון הנורא אשר קרה לנו בעונותינו הרבים, אשר פנופיא של מינים ואפיקורסים רחמנא ליצלן, לקחו גאלה וממשלה טרם הזמן, אשר כל הגדולים והצדיקים שבדורות הקודמים, מאז שהתחיל הרעיון הטמא של הציונות להתנוצץ, כלם פחדו ורעדו, ונמס לבם כמים בפחד ואימה, שלא יבצע זממם, ובעונותינו הרבים המה הלכו למנוחות ואותנו עזבו לאנחות לראות בשבר עמנו, ה' ירחם.

ולא אדבר לעת עתה מזה, שהמה מינים ואפיקורסים מסיתים ומדיחים לעבור על הדת, וח"ו עוקרים כל התורה בלה, ואין מקום לטעות

”ואין שום ספק, שעל אותה שבועה בלבד,

בהם, כי מזה אדבר בסוף הקונטרס (עי' סי' קיג, קלס). ובפרקים האלו ראיתי לבאר קדם, שאף אלו היו חברי הכנסת צדיקים וקדושים, הוא עון פלילי איום ונורא ליקח גאלה וממשלה טרם שהגיע הזמן, כאשר כבר נתבאר (סי' עז) שאסור השבועה והעברה על הקץ חל על כל ישראל, אף לצדיקים גמורים...

[פז]

כל אחר מחברי הכנסת שתף גמור בכל מעשיהם

ומעתה היעלה על הדעת, שיהיה איזה התר להשתתף אף בשתפות כל דהו, לעברה חמורה כל כך, ובפרט שיש בזה גם מינות וכפירה רחמנא ליצלן. ואין שום ספק, כי כל המשתתף באיזו עברה, דינו כשאר השתפיין. וגם כי היות שלפי החק, צריך להיות אותו מספר הנבחרים, שבלא זה אי אפשר להם לעשות שום חק, אם כן, כל המקבל משרה באותו המספר, הוא מאותן שעל ידם נעשו כל החקים שעושים, והוי כל אחד ואחד מהם שתף גמור בכל פרטי מעשיהם מהחל ועד כלה, אף בשעה שאיננו שם, כי כלם היו באותו המספר, שמבלעדו אי אפשר לשום חק מחקי הממשלה, ואין נפקא מינה בין אחד לחבירו.

אף אחר שנעשתה התועבה על ידי המינים,

ערין אין שום התר להשתתף עמם

וזה ודאי שאין טענה לומר, דכיון שנעשתה התועבה הזאת על ידי כת של מינים ואפיקורסים, שאינם ציתים לקול חכמים ולתקף אזהרת התורה הקדושה, מתר אחר כך להשתתף עמם. כמו שאין טענה לומר על כנופיא של עבודה זרה כמו מיסאנערין וכדומה, דאף שפבר נעשו ועשו גדולות ונצורות לכבוש רב העולם ויש להם ממשלה חזקה, גם הראו מופתים נוראים כמבאר בגמרא (ע"ז נה.), הכי יעלה על דעת איזה מאמין בהשם יתברך, להשתתף עמם, ומפל שכן בכתות של מינים ואפיקורסים, שהוא גרוע הרבה יותר מעבודה זרה, כמבאר בגמרא (ע"ז כז:) וברמב"ם (הל' רוצח פ"ב ושמירת נפש ה"ט) ובכל הפוסקים, ו"שאני מינות דמשכא".

צָרִיךְ מְסִירַת נַפְשׁ מִמֶּשׁ שְׁלֵא לְהוֹצִיא מִפִּי

[פח]

הַשְׁתַּף לְמַלְכוּת זוּ מְרֻצָּנוּ, מְרָאָה בָּזָה שֶׁהוּא מוֹדָה לְמַעֲשֵׂה הַכְּפִירָה

וּלְפִי מָה שֶׁנִּתֵּן הַמַּהֲר"ל ז"ל דִּין מְשֻׁמֵּד, אֵף כְּשֶׁעוֹשִׂין זֶה עַל יְדֵי כְּפִיָּה שֶׁל מִיתָה, דְּוֹדָאֵי אֹנְסָא כְּמֵאן דְּלֹא עֶבֶד וְלֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלוּם, שְׁצָרִיךְ לֹמַר הַטַּעַם שֶׁמְחִיב לְמִסּוֹר נַפְשׁוֹ עֲבוֹר זֶה, שְׁלֵא יִהְיֶה מְצִיאֹת לֹמַר, שֶׁמוֹדָה גַּם הוּא בְּלִבּוֹ לְמַעֲשֵׂה הַכְּפִירָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרַמְבַּ"ם (סֵפֶר הַמִּצְוֹת מ"ע, מִצְוָה ט) הַטַּעַם בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה דְוִנְקֻדְשֵׁי, וְקָל וְחִמֵּר הַמְשַׁתֵּף בְּרֻצּוֹן בְּלֹא כְּפִיָּה, דְּהָא גַּם עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה, כִּיּוֹן שְׂאִינוּ בְּאוֹנְסָא, וּבְוֹדָאֵי שֶׁמְרָאָה בָּזָה, הוֹדָאָה גְמוּרָה לְמַעֲשֵׂה הַכְּפִירָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, יוֹתֵר מֵהַעוֹשֵׂה בְּאוֹנְסָא.

פֶּרֶק ב

חֵבֵר הַכְּנֻסָּת הַנִּשְׁבָּע לְקִיּוּם הַמְּלוּכָה וְחֻקֶיהָ, נִשְׁבָּע לְכַפֵּרָה וְעִקְרֵית הַדָּת

וְעוֹד שֶׁהָרִי כָּל חֵבֵר הַכְּנֻסָּת טָרַם שִׁיכְנִס בָּהּ, צָרִיךְ שִׁישְׁבַע קֶדֶם עַל קִיּוּם הַמְּלוּכָה וְחֻקֶיהָ, וְאוֹתָהּ הַשְּׁבוּעָה בְּעֲצָמָהּ, גְרוּעָה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמוֹדָה בְּעֲבוֹדָה זָרָה, דְּמוֹדָה בְּעֲבוֹדָה זָרָה אֵינוֹ אֶלָּא דְּבוּרָא בְּעֵלְמָא, וְזֶה הוּי הוֹדָאָה בְּשְׁבוּעָה. וְאֵינְנִי מְדַבֵּר עַכְשָׁיו מִמָּה שֶׁהוּא נִשְׁבָּע לְחֻקֹּתֶיהֶם, אֲשֶׁר רִבִּים כְּכֹלִם יוֹתֵר מִתְּשַׁעִים אַחוּזֵי, הֵמָּה מֵינִים וְכוֹפְרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וּמִתְכוּנְנִים לְעִקּוֹר ח"ו כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, שֶׁבְּוֹדָאֵי הַנִּשְׁבָּע לְחֻקֶיהָ מָה שִׁיחֻקְקוּ עַל פִּי רַב דְּעוֹתִיָּהֶם כְּפִי חֻקֶיהָ שְׁלֵהֶם, הוּא נִשְׁבָּע לְכַפֵּרָה וְעִקְרֵית הַדָּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי הַשְּׁבוּעָה כּוֹלֶלֶת כָּל חֻקֶיהָ, וּבִפְרָט שְׁכָל חֻקֶיהָ שְׁלֵהֶם מֵהַחֵל וְעַד כְּלָהּ, הֵמָּה נִגְדַּ תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְנִגְדַּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר אֲדַבֵּר מִזֶּה לְהֵלֵן (ס"י ק"א).

אָבֵל גַּם לִישְׁבַע עַל עֲצָם הַמְּלוּכָה, הוּא עֲנִיָּן חָמוֹר מְאֹד, שֶׁהָרִי הוּא נִשְׁבָּע לְמַעֲשֵׂה הַמְּנַאֲצָת מְאֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבָּע עַל הַגְּלוּת עַד עֵת קֵץ, גַּם הַשְּׁבִיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִדְחֻקוּ אֶת הַקֵּץ, גַּם אֲנוּ מְשַׁבְּעִין וְעוֹמְדִין מֵהָרָסִינִי עַל כָּל מָה שִׁישַׁב בּוֹ כְּפִירָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְדוּרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהוּא נִשְׁבָּע בְּהַפֵּךְ מִכָּל אֵלוֹ הַשְּׁבוּעוֹת,

”כל המשתתפים בממשלה זו, המה שתפיים לע

שיהיה ידו עם העוברים על כל אלו השבועות, בשביל שהקדוש ברוך הוא אינו מונע מבעל בחירה לעבור על כל התורה, כמאמר הכתוב (מלאכי ג, טו). 'מאשרים ידים בחנו האלקים וימלטו', ואומר (דברים יג, ד) 'כי מנסה ה' [ה'] אלקיכם אתכם', ולכן הוא נשבע על אותו הדרך, שהוא בודאי דרך מינות רחמנא ליצלן.

על שבועה זו בלבד מחיבים במסירת נפש שלא להוציאה מפיו

ואין שום ספק, שעל אותה שבועה בלבד, אף אם לא יהיה חבר הכנסת, צריך מסירת נפש ממש שלא להוציא מפיו שבועה כזו. והרי כתב הטור (י"ד סי' קנז), דגם על האמירה בלבד לומר שהוא עכו"ם, מחיב למסור נפשו בהריגה, בשביל דבמה שהוא אומר שהוא עכו"ם, מודה לדתם וכופר בעקר. ומכל שכן כשנשבע לדרך המינות ולדתם, דהוי מודה במינות וכפירה בעקר. ובמה שעושה גם מעשה להיות חבר הכנסת ומשתתף עמם, עוברים גם על כל פרטי מעשיהם על אסורא דיהרג ואל יעבור, מלבד שיש בכל פרטי מעשיהם, גם הודאה גמורה לדרך המינות כמבאר לעיל.

פרק ג

[צח]

רשעים אלו לא רק שאינם מהרסים עבודה זרה, אלא גם מתקנים אותה, ולצורך זה הקימו את "משרד הדתות"

והיוצא לנו מזה, שהכובשים ארץ ישראל עם העבודה זרה שבתוכה, ומחזיקים ממשלתם על כל בתי העבודה זרה, ואינם מאבדים אותם, יש להם בזה דין עובדי עבודה זרה... ואם כן אלה הרשעים, שלא די שאינם מאבדים את העבודה זרה שתחת ממשלתם, אלא אדרבה מתקנים אותם ונותנים להם כל עניני כבוד, ובונים בתי עבודה זרה חדשים, וגם הועמד מטעם הממשלה משרד הדתות, שנקרא בלשון רבים לכלול כל הדתות, שמשמרתם לתקן כל הדתות.

בִּזְדָּה זָרָה, וְעוֹבְרִים בְּזָה עַל אֲסוּרָא דִּיהֶרֶג וְאֵל יַעֲבוֹר

בְּיִשְׂרָאֵל הָיוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּשִׁתּוּף, כְּדִין עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ

וְזָה אֵיזָה שְׁנַיִם נִתְפָּרְסִים בְּמִכְתָּבֵי הָעֵתִים, שֶׁשָּׂר הִדְתוֹת שֶׁהִיָּה אֹז, הַתְּפָאָר כְּפִנֵי כוֹתְבֵי הָעֵתִים, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּאֻמוֹנָה, לְתַקֵּן אֶת כָּל הַדְּתוֹת, אִף דַּת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם. וְאִלוּ הָיָה הָאֲמַת כְּדְבָרֵיו, שֶׁעוֹשִׂים תְּקוּנִים גַּם בְּדַת יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ בְּעֲבוּדָה זָרָה, הָיוּ עֲבוּדָה זָרָה בְּשִׁתּוּף. אָבָל אֵין הָאֲמַת כְּדְבָרֵיו, כִּי בְּדַת יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים קְלִקּוּלִים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים וּמְמַעֲטִים אוֹתָהּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאֵת הָעֲבוּדָה זָרָה הִמָּה מְרַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל, וְהָאֲמוֹת לֹא נִצְטוּוּ עַל עֲבוּדָה זָרָה בְּשִׁתּוּף, אָבָל בְּיִשְׂרָאֵל הוּא עוֹן חֲמוּר מְאֹד וְאֵין שׁוּם חֵלוֹק בֵּין עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ.

הַשְּׁתַּפִּים לְמַמְשְׁלָה זוֹ דִּינָם בְּשִׁתְּפִים לְעֲבוּדָה זָרָה

וְאֵין שׁוּם סִפֵּק, כִּי אִף בְּשִׁבִיל עוֹן זֶה בְּלִבְד, יֵשׁ לְאוֹתָהּ הַמְּמַשְׁלָה דִּין מְמַשְׁלַת עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא בְּיִהְרֵג וְאֵל יַעֲבוֹר, שֶׁהָרִי אִף עַל אֲבִיזְרָא דְעֲבוּדָה זָרָה וְאֲבִיזְרָא דְגִלּוּי עֲרִיוֹת הַדִּין כֵּן, כְּמִבְּאָר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (י"ד ס"ו קנ"ו סע"א א בהג"ה) וּבִש"ך (שם, ס"ק י)... וּמִכָּל שְׁכֵן בְּזָה שֵׁיִשׁ לוֹ דִּין עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ כְּאֲשֶׁר נִתְבָּאָר (לְעֵיל ס"ו כ"ז, כ"ח). אֲלֵא שְׂאִי מִי שִׁיתַּעֲקֹשׁ לומר שְׂאִינוּ אֲלֵא אֲבִיזְרָא דְעֲבוּדָה זָרָה, גַּם כֵּן הַדִּין כֵּן.

וְאִם כֵּן, כָּל הַמְּשִׁתְּפִים בְּמַמְשְׁלָה זוֹ, הִמָּה שְׁתַּפִּים לְעֲבוּדָה זָרָה, וְעוֹבְרִים בְּזָה עַל אֲסוּרָא דִּיהֶרֶג וְאֵל יַעֲבוֹר, וְאִף אִלוּ הָיָה כָּאֵלֵינוּ וּמְשִׁיחַ וּכְבָר הַגִּיעַ זְמַן הַגְּאָלָה, וְהָיוּ עוֹשִׂים בְּמַמְשְׁלָתָם כָּל חֻקֵי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ, מְלִבְד אוֹתוֹ הָעוֹן שֶׁלֹא לְבַעַר אֶת הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁתַּחַת מְמַשְׁלָתָם, הָיָה אֲסוּר לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַלְכוּתָם בְּאֲסוּרָא דִּיהֶרֶג וְאֵל יַעֲבוֹר, אִף אֵין מְצִיאוֹת לְדָבָר שֶׁיְהִיָּה כֵּן בְּמַמְשְׁלַת הַתּוֹרָה...

”השֹׁחֵד הַעֲצוּם שֶׁל הַרְצוֹן לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַלְכוּת הַמַּיִנִּים, לְסַמּוֹר

תִּימָה עַל הָאֲגָדָה שְׂמַתְרַעְמִים בְּלִי בּוֹשָׁה
עַל שְׂלֵא נּוֹתָנִים לָהֶם מְקוֹם בְּמִשְׁרַד הַדְּתוֹת

זוּה אִיזָה שְׁנַיִם שְׁנֵת־פְּרָסָם מִכְּתָב גְּלוּי מֵהָאֲגָדָה, שְׂמַתְרַעְמִים עַל הַמְּשָׁלָה, עַל שְׂאִינָם נּוֹתָנִים לָהֶם מְקוֹם בְּמִשְׁרַד הַדְּתוֹת. וְתַמְהָתִי, שְׂאִינָם בּוֹשִׁים לְפָרְסָם שְׂמַתְאֲמָצִים לִיכְנֵס בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁרָד, שֶׁהִמָּה בּוֹדָאֵי עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה עַל כָּל פְּנִים בְּשִׁתּוּף, אֶף לְפִי דְבָרֵיהֶם. אֲלָא דְלִשְׁתַּתִּיחוּ אֲזִלִּי, דְּכִיּוֹן שֶׁהַשְׁתַּתְּפוּ בְּאוֹתָהּ הַמְּשָׁלָה שֶׁהוּא הַמְּקוֹר לְאוֹתוֹ דְּבָר, אִם כֵּן כְּבָר הַשְׁתַּתְּפוּ לְעֲבוּדָה זָרָה, וְתוּ אִין נִפְקָא מִינָהּ לְהַשְׁתַּתֵּף גַּם בְּכָל דְּבָר הַיּוֹצֵא מִן הַטְּמָא רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

פֶּרֶק ד

[צט]

בְּהַכְרֵזַת הַתִּיּוֹסְדוֹת הַמְּדִינָה

כְּתָבוּ דְבָרֵי מִינּוֹת וּכְפִירָה, וְגַם רֵאשׁ הָאֲגָדָה חֲתָם עַל זֶה

שׁוּב הָרְאוּנִי, שְׁבִיבְהַכְרֵזָה שְׂפָרְסָמוּ עַל הַתִּיּוֹסְדוֹת הַמְּדִינָה בְּתַחֲלָה, שֶׁם כְּתָבוּ בְּפִירוּשׁ, שֶׁהַמְּשָׁלָה תִּשְׁמָרוּ עַל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כָּל הַדְּתוֹת. אִם כֵּן הוֹכְרֵז בְּפִירוּשׁ בְּהַתִּיּוֹסְדוֹתָהּ, עַל תְּנַאי שְׂלֵא לְאַבֵּד אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׂעֵבְדוּ שֶׁם הַגּוֹיִם, אֲלָא אֲדַרְבֵּה לְשִׁמְרָם, גַּם קְרָאוּ אוֹתָם ”מְקוֹמוֹת קְדוּשִׁים”, וְלֹא חָלְקוּ כָּלֵל בֵּינָם כָּל הַדְּתוֹת. אִם כֵּן הַכְרֵזָה זֹו בְּלִבָּד, הָיִי עֲבוּדָה זָרָה גְּמוּרָה בְּשִׁתּוּף עַל כָּל פְּנִים כְּאֲשֶׁר נִתְבָּאָר (לְעֵיל ס' טו). וְעַל הַכְרֵזָה זֹו חֲתָם גַּם רֵאשׁ הָאֲגָדָה.

וְאוֹתָהּ הַהַכְרֵזָה מִתְחַלֵּת בְּחֻזוֹן הַטְּמָא הַיְדוּעִי, שֶׁהִזְכִּירוּ שֶׁם שְׂמוֹ (אִין אֲנִי רוּצָה לְהַעֲלוֹת שְׂמוֹ עַל הַכְּתָב), שֶׁהַמְּצִיא בְּשִׁנַּת תְּרַנְיָו אֶת הַרְעִיּוֹן הַטְּמָא הַזֶּה לְהַקְמַת הַמְּדִינָה. גַּם שְׂאָר דְּבָרֵי מִינּוֹת וּכְפִירָה כְּתוּבִים שָׁמָּה, שְׁנִלְאֵתִי לְהִבְיֵאֵם. וְרֵאשׁ הָאֲגָדָה חֲתָם עַל אוֹתָהּ הַהַכְרֵזָה, בֵּין נְצִיגֵי שְׂאָר הַמְּפִלְגוֹת שֶׁל הַמַּיִנִּים וְהָאֲפִיקוֹרְסִים שֶׁחֲתָמוּ עַל דְּבָרֵי מִינּוֹת, לְשִׁמּוֹ וּלְזַכְרוֹ שֶׁל הַטְּמָא הַיְדוּעִי רַחֲמָנָא לִיצְלָן. הַמְּתַבּוֹנֵן יִרְאֶה מִזֶּה עַד הֵיכַן הַדְּבָרִים מְגִיעִים,

תְּהֵינִים בְּכָל אֹפֶן וְאוֹפֶן... וְנִכְנְסָה הָאֲגָדָה בְּכָל שְׂרָשֵׁי הַמִּינּוֹת”

השחרד העצום של הרצון להשתתף במלכות המינים, לסמות העינים בכל אופן ואופן... ונכנסה האגדה בכל שרשי המינות, על ידי חתימת הראש הבא מכחם, ואין מוחה, ד' ירחם.

[ק]

**הבֵּל יִפְצֵה פִּיהֶם שֶׁל הַמְּלַחְשִׁים בָּעַם,
שְׁשִׂמוּ שֶׁל רֹאשׁ הָאֲגָדָה נַחְתֵּם שְׁלֵא מִדַּעְתּוֹ**

ומאחורי הפרגוד שמעתי, שמלחשים באזני איזה יראים שבתוך האגדה, שלא חתם על זה ראש האגדה, אלא חתמו אותו שלא מדעתו. והבל יפצה פיהם של אותן המלחשים, כיון שאותה ההכרזה נשלחה על כל פני תבל מסוף העולם ועד סופו, וכל העם רואים חתימת האגדה על העבודה זרה והמינות והכפירה בעקר רחמנא ליצלן. ואף פעם אחת לא הודיע בעתון המודיע שלו, שהיה זה בלא הסכמתו, אלא אדרבה המודיע הוא מלא ששון ושמחה ביום אידם, של אותו יום ההכרזה שקורין אותו יום העצמאות.

ומה בצע בהלחש שמלחשים באזני איזה יראים שאינם סובלים זה, כדי להמשיך גם לבכם לתוך האגדה, אם לעיני כל ישראל מנחת החתימה של האגדה על העבודה זרה וכפירה בעקר, בלי שום מחאה בעולם. גם אם האמת כדבריהם, האיך לא יראו לשלוח על כל פני תבל חתימה שלא ברשות, שמא יתגלה קלונם בידיעה בעולם שעשו חתימה מזיפת שלא ברשות. אבל ודאי היה להם ידיעה בתחלה שאין להם לפחד מזה. וחתימת האגדה על אותה ההכרזה המנאצת את השם יתברך באופן נורא, תשא על מעמדה בכל תפוצות ישראל, וזכרה לא יסוף מזרעם ועבדי רבנן שלמא בהדיהו, ולחש המלחשים בחשאי ליראי ה' המעטים אינם אלא דברי הבל ורוח.

"וְכָל חֲבָרֵי אוֹתָהּ הִכְנִסְתָּ ... הֵמָּה שְׂתֵּפִים בְּאִסּוּר הַנּוֹרָא הַזֶּה"

פָּרְקוּ

דין שוה לכל אחר מחברי הכנסת להענש על העברות האלה רח"ל

וּבְמִסְפָּכַת מִכּוֹת (ה:), 'על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת' (דברים יז, ו), "אם מתקימת העדות בשנים, למה פרט הכתוב בשלשה וכו', רבי עקיבא אומר, לא בא השלישי להקל, אלא להחמיר עליו, ולעשות דינו כיוצא באלו, ואם כן ענש הכתוב לנטפל לעוברי עברה, כעוברי עברה, על אחת כמה וכמה ישלם שכר לנטפל לעשי מצוה, כעשי מצוה", עד כאן. והנה זה העד השלישי לא אהני מידי להעדות, דכיון דמתקימת העדות בשנים, הוי תרי כמאה, ואין במעשה השלישי כלום, מכל מקום דינו באותו הענש, כמו העדים שמתקימת העדות על פיהם, בעבור שנטפל אליהם ונמנה עמם, אף דלא אהני מעשיו מאומה.

ומכל שכן במי שנטפל להיות חבר בין חברי אותו הכנסת, שאינו נטפל לעוברי העברה בלבד, אלא יותר מזה, כי לפי החק שלהם, צריכים לבחור אותו המנזן של החברים, שמבלעדי זה אינם יכולים לעשות כלל בכל חקי המינות וכפירה בתורה הקדושה שעושים, ואם כן כלם עקרים הם, לא נטפל בלבד, ואין ספק שדין כלם שוה בענש העברות הנוראות האלה רחמנא ליצלן, קל וחמר מהעד השלישי שדינו כהשנים, כנזכר לעיל.

המתחבר לרשע יש לו חלק בכל העברות שעושה הרשע

וְהַרְבִּינוּ יוֹנָה (אבות פ"א מ"ז) כָּתַב עַל הַמְּשֻׁנָה ד"א ל תתחבר לרשע, וזה לשונו הקדוש: "שהוא ענש גדול שאין כמותו, כי החטא החמור [אם] פשע בו, עשה עברה אחת, אבל זה בכל העברות שעושה הרשע, יש לו חלק בהם, ונמצא עושה חטאים רבים גדולים ועצומים ואם ידיו אסורים ולא נהנה מהם, ואוי לרשע ואוי לשכנו, כי הוא חוטא ושכנו מנגד, שכן הוא מפרש באבות דר' נתן (פרק ל, ג), כל המדבק לרשעים, אף על פי שאינו עושה כמעשיהם, נוטל שכר כיוצא בהם, והמדבק לצדיקים אף על פי שאינו עושה כמעשיהם, נוטל שכר כיוצא בהם", עכ"ל הקדוש. ונוכל

ה, וְהִיעָלָה עַל הַדַּעַת שִׁיחִיהָ בָּזָה אֵיזָה הֵתֵר לְהַשְׁתַּתֵּף עִמָּהֶם”

לְהַתְּבוּנָן מִזֶּה, דִּינָם שֶׁל כָּל אֵלּוּ הַנַּעֲשִׂים חֲבָרֵי הַכְּנָסֶת, וְהוּא קָל וְחֹמֶר בֶּן
בְּנוֹ שֶׁל קָל וְחֹמֶר...

פָּרָק ז

[קא]

**הַמְּחַקְקִים חָקֵי עֲכוּ”ם, יֵשׁ בָּזָה כְּפִירָה נְמוּרָה בַּתּוֹרָה,
וְשִׁיחֵי בָהֶם דִּינָא דִּיהֵרָג וְאֵל יַעֲבוֹר**

הַמְּחַקְקִים חָקֵי עֲכוּ”ם לְכוּף אֶת יִשְׂרָאֵל לְחַקֵּיהֶם בְּכָל דְּבָר, הֵן בְּדִינֵי
מְמוֹנוֹת וּנְפִשׁוֹת וְעֲרִיזוֹת שְׂאֵף שֵׁישׁ לָהֶם רַבָּנִים וְדִינִים הַמְּשֻׁרְתִים אוֹתָם,
אָבֵל בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם רוֹצִים רַק בְּחָקֵי עֲכוּ”ם, וּבְכַוְנָה עוֹזְבִים לְגַמְרֵי אֶת
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁזֶה גְרוּעַ הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהַלּוֹךְ בְּעֶרְכָּאוֹת בְּשִׁבִיל תַּאֲוֹת
מְמוֹנוֹ, דְּאֵלּוּ כְּשֶׁהַלּוֹךְ בְּעֶרְכָּאוֹת בְּשִׁבִיל תַּאֲוֹת הַמְּמוֹן, אֵינּוּ אֶלָּא כְּחֵרוֹף
וְגֵדוּף בְּכ”ף הַדְּמִיוֹן, אָבֵל זֶה הוּא חֵרוֹף וְגֵדוּף מִמֶּשׁ.

וְהָאֲמוֹת הָעוֹשִׂין כֵּן, מְקַיְמִין בָּזָה מִצְוָה, כִּי בְּנֵי נַח נִצְטוּוּ עַל הַדִּינִים, וְלֹא
קָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶדְרָבָה, גּוֹי הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה חֵיב מִיתָה (סְנֵהוֹרִין
טו). אִם כֵּן נִצְטוּוּ רַק עַל כָּכָה, לַעֲשׂוֹת לָהֶם דִּינִים כְּפִי שְׁכֵלָם, וּמְקַיְמִין
בָּזָה הַמִּצְוָה. אָבֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּנְבָחְרוּ בָּזָה מִכָּל
הָעַמִּים, וְאִם מְבַעֲטִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְחַקֵּק לָהֶם חָקֵי עֲכוּ”ם, הֲרִי זֶה
וּדְאִי כְּפִירָה גְמוּרָה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְרוּר שֵׁישׁ בָּזָה הָעֵנִין בְּלִבָּד, אֲסוּרָא
דִּיהֵרָג וְאֵל יַעֲבוֹר, מְלִבֵּד הָאֲסוּרִים הָאֲחֵרִים שֵׁישׁ בָּזָה, שְׁדִינָם כָּד, כְּמוֹ
שֶׁכְּתַבְתִּי לְמַעְלָה (עו” סו” עו, פח, נח). וְכָל חֲבָרֵי אוֹתָהּ הַכְּנָסֶת שֶׁנִּתְיַסְדָּה בְּחָקִים
הָאֵלֶּה, הֵמָּה שֶׁתַּפִּים בְּאֲסוּר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְהִיעָלָה עַל הַדַּעַת שִׁיחִיהָ בָּזָה
אֵיזָה הֵתֵר לְהַשְׁתַּתֵּף עִמָּהֶם.

אָבֵל עוֹד גְרוּעַ יוֹתֵר מֵה שְׂאוּמְרִים בְּפֵרוּשׁ, שְׂאִין צִרְךָ ח”ו לְהַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה כָּלֵל, וּמְפָרֵשׁ יוֹצֵא בְּדַבְרֵיהֶם, שֶׁעָשׂוּ מִמְּשַׁלֵּת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְץ
הַקְּדֻשָׁה רַק בְּחָקֵי מְדִינָה, לֹא בְּחָקֵי תּוֹרָה. וְאֵף הַדְּתִיִּים שֶׁכְּנָסֶת כְּשֶׁמְבַקְּשִׁים

"אָבֵל בְּבֵית מֵינִים... אָסוּר לְהַצִּיל עַצְמוֹ בְּזָה... דֹּאֲפִילוּ סֵ"

שם איזה ענין הנוגע לדת תורתנו הקדושה, אומרים רק שמבקשים חק הדעמוקראציא, ואי אפשר לומר שם כלל שמבקשים בזכות דיני התורה, שבזה בלהו מודי שהיא מדינה בלי תורה, אלא מדינה של מינות וכפירה רחמנא ליצלן. והכל יודעין, שכל התורה הקדושה מלאה מזה, שאי אפשר לארץ ישראל בלא תורה, והכתוב צוח (יחזקאל לג, כו), 'עמדתם [על] חרבכם וגו' והארץ תירשו', בתמיהה...

פָּרָק ח

[קה]

עצם הכניסה אל ה"כנסת" חמור מאד, לפי שהוא בית מינים שלא היה במוהו בעולם

והנה זה נדאי שאותו "בית הכנסת" הוא בית מינים, שמלבד שיותר מתשעים אחוזי המה מינים ואפיקורסים גמורים לכל הדעות, מתכנסין לשם בדעה זו, לחשב מחשבות באיזה אופן לעקור תורה ח"ו, וכל התיסדותה של אותו הכנוס הממשלתי, עם כל חקיהם ומשפטיהם מעשיהם ועניניהם, הכל הוא כפירה גמורה בתורתנו הקדושה, ומשם מאותו הבית והכנוס, מתפשט מינות וכפירה לכל העולם, ובפרט לארץ ישראל. ובחקי החנוף היוצאים מאותו הכנסת, מטמאים כל הילדים במינות וכפירה רחמנא ליצלן. ובשאר עניניהם וחקותיהם מטמאים רב העם הקטנים עם הגדולים, וצריכין לרחמי שמים להותיר לנו שריד, ממש לא היה בית מינות כזה בעולם מיום הוסדה ארץ.

ואם כן, הכניסה שם בלבד, אף אם אינו עושה שם מאומה ואינו משתתף עצם כלל, הוא חמור מאד, כמבאר בגמרא (שבת קטז). [אמר ר' טרפון וכו'] שאפילו אדם רודף אחריו להרגו, ונחש רץ אחריו להכישו, נכנס לבית עבודה זרה, ואינו נכנס לבתיהן של אלו [מינים], שהללו [מינים] מכירין וכופרין, והללו [עובדי ע"ז] אין מכירין וכופרין...

בַּק חֲשֵׁשׁ אֲמִשׁוּכֵי אַחַר אֲפִיקוֹרְסוֹת, הוּי בִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבוֹר

[קח]

פֶּאוּפֵן שְׁיֵשׁ לָהֶם עֲלוּי וְחֲשִׁיבוֹת, אֲסוּר לְהַכְנִיס נֶגַם בְּמָקוֹם סִפְנָה

עַל כָּל פְּנִים לְדִינָא, בְּמָקוֹם שְׁאִין פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְדַאי דְאִין שׁוּם הֶתֶר אֶף לְעַבּוֹר אֲפִיתְחָא דְאוֹתוֹ הַכְּנִסַּת שֶׁהוּא בֵּית מִינִים, וּמְכַל שְׁכָן לִיכְנִס לְתוֹכוֹ, וְאֶף לְרֵאוֹתוֹ אֲסוּר, כְּמוֹ שֶׁהִבְאֵתִי (בְּסִי סְקוּלִים) מִהֶרֶמְב"ם ז"ל בְּבֵית עֲכוּו"ם, וּמְכַל שְׁכָן בְּבֵית מִינִים שְׁחֲמוֹר יוֹתֵר וְגַם מוֹשֵׁךְ רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אֲבָל בְּמָקוֹם סִפְנָה, הוּא תְלוּי בְּדַעוֹת וְחֲלוּקִים שֶׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה בְּבֵית עֲכוּו"ם, אֲבָל כָּל זֶה הוּא כְּשֶׁהַכְּנִיסָה לְשֵׁם הוּא אֶף לְהַנְצִל מִהֲרִיגָה, עַל דְּרַךְ שְׁאֲמָרוּ בְּגִמְרָא (שֶׁבַת פ"ט), שְׂרוּדְךָ אַחֲרָיו לְהַרְגוֹ וְנָחַשׁ לְהַפִּישׁוֹ, שְׁאִין בְּזָה עֲלוּי וְחֲשִׁיבוֹת לָהֶם, אֲבָל אִם הוּא בְּאוּפֵן חֲשִׁיבוֹת וְעֲלוּי לָהֶם, הוּי לְכָלִי עֲלָמָא בְּאֲסוּרָא דִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבוֹר, כְּמַבְאָר כָּל זֶה לְעֵיל.

בְּעֵצֵם הַכְּנִיסָה בְּתוֹךְ ה"כְּנִסַּת", עוֹבְרִים בְּאֲסוּרָא דִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבוֹר

אֲשֶׁר עַל כֵּן הַנְּכַנְסִים לְשֵׁם לִיתֵן לָהֶם עֲלוּי וְחֲשִׁיבוֹת שֶׁל שְׂרֵי מְלוּכָה, הוּא אֲסוּרָא שְׁאֲסוּר לְעֲשׂוֹת כֵּן אֶף בְּשִׁבִיל לְהַנְצִל מִהֲרִיגָה, וּמְכַל שְׁכָן אֵלּוּ הַהוֹלְכִים שָׁם, לְהִשְׁתַּתֵּף עִמָּם וּלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם בְּשִׁבּוּעָה, וְנוֹתְנִים הוֹדְיָה לְחֻלְקָם, שְׂזוֹכוֹ לְאוֹתָהּ הַמְּלוּכָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כְּכַר בְּתַחֲלַת הַכְּנִיסָה בְּלָבָד, עוֹבְרִים בְּאֲסוּרָא דִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבוֹר...

[קט]

הִיכִי דְאִיבָא אֲפִילוּ סִפְךָ חֲשֵׁשׁ אֲמִשׁוּכֵי,

הוּי הַכְּנִיסָה לְבֵית מִינִים בִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבוֹר

בְּתִשְׁבוֹת מִהֶר"ם שִׁיק (או"ח סי' דש), כְּתַב לוֹ הַגָּאוֹן בְּעַל מַחְנֵה חַיִּים ז"ל, לְאֲסוּר לִיכְנִס לְבֵית תְּפִלְתָּם שֶׁל הָרַעְפָּאָרִם דְּאִית בֵּיהּ מִינּוֹת, מִכַּח הַגְּמָרָא הַנִּזְכָּר לְעֵיל, שֶׁלֹּא לִיכְנִס לְבֵית מִינִים אֲפִילוּ לְהַנְצִל מִן הַסִּפְנָה. וְהַמְהֶר"ם שִׁיק הִשִּׁיב לוֹ... דְּהִיכָא דִּישׁ לְחוּשׁ לְאֲמִשׁוּכֵי אַבְתְּרִיָּהּ, וְדַאי דְאֲסוּר, וְהוּי דְּבָר וְהַפּוּכּוֹ, דְּכַבִּית עֲבוּדָה זָרָה שְׂמַנְהָג אֲבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אִין לְחוּשׁ כָּל כַּף לְאֲמִשׁוּכֵי, אֲבָל בְּבֵית מִינִים, הִיכָא דִּישׁ לְחוּשׁ לְאֲמִשׁוּכֵי, אֲסוּר לְהַצִּיל

"ובעונותינו הרבים הנסיון המר הזה הגיע

עצמו בזה. וכתב אחר כך, דאפילו ספק חשש אמשוכי אחר אפיקורסות, הוי ביהרג ואל יעבור...

אפילו במקום סכנה אסור להכניס ל"כנסת" כדי להיות חבר לחקיקת חקים
זה ודאי לדינא, דהיכא שיש חשש אמשוכי אבתרייהו, לכלי עלמא הפניסה לשם היא ביהרג ואל יעבור כמו שכתב המהר"ם שיק. ולבסוף כתב עוד המהר"ם שיק, דבאין סכנה, אף היכא דליכא חשש אמשוכי, מכל מקום כמו שמבאר בשלחן ערוך (יו"ד סי' קנ"א), שמצוה להתרחק ארבע אמות מבית עבודה זרה, כמו כן הוא בבית מינים, אלא שבחשש אמשוכי אף מפני הסכנה אסור. ואם פן בנדון דידן, באלו שהולכים לאותו הכנסת על דעת פן, להיות שם חברים בחקיקת חקיהם שהמה כפירה בתורה הקדושה מהחל ועד כלה, ומקבלים מהם כבוד וממון וגדלה, שבלי ספק נמשכין ונגררין אבתרייהו, היעלה על הדעת להתיר כזאת אפילו במקום סכנה, וכן אנו רואים בחוש, שנמשכין אחריהם בכל צעד וצעד באופן נורא, כאשר אדבר מזה עוד להלן (סי' קמ"ד).

פרק ט

[קי]

על ידי ששומרי תורה שתפים למלוכה זו, מכשירים את מעשיהם בעיני העולם, ומגלים דעת כי הצדיקים תקודמים מעו בזה שלחמו עמם

והאחרון הכביד, שעל ידי שמשתתפים גם שומרי תורה ומצוות, בתוך אותה המלוכה השפלה של הציונות הטמאה רחמנא ליצלן, ועובדים אתם יחד בשרות עניני המלוכה, מלבד שעוברים באותה המעשה על הרבה אסורים נוראים, שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, כאשר נתבאר למעלה (עו" סי' פ"ח, פ"ח, נ"ח, ק"ה, ק"ח), אבל עוד חמור יותר, שעל ידי השתתפותם עמם, מכשירין את מעשה הציונות בפני כל העולם, עד שבעונותינו הרבים נעשה כל העולם מכשר לקבל טמאה, בחשבם התירו פרושים את הדבר, וח"ו מה שכל הצדיקים וקדושים בכל הדורות

לְאַנְשֵׁי דוֹרְנוֹ, וְצָרִיכִין לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבֵּין

הַרְעִישוּ עוֹלְמוֹת בְּמִסְרוֹת נֶפֶשׁ נֶגֶד מַעֲשֵׂה הַצִּיּוֹנִים, ח"ו תָּעוּ מִן הַדְרָךְ, אֲלֵא הַכּוֹפְרִים הַטְּמָאִים שֶׁטְמָאוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִינוֹת וּכְפִירָה, כְּנוֹנוּ אֶל הָאֲמֶת, וְהֵן הַמָּה מְצִילֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלֵם, כְּאֲשֶׁר נִתְבָּרַר שְׁגָם שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמְצוֹת נְהַנִּים וּמִתְחַמְּמִים מֵהֶם.

וּמֵאִי אֵהְיֵי לָן רַבֵּן בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁעָבְדוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל לֶבֶם, וּמָסְרוּ נַפְשָׁם לְקַבּוֹעַ אֲמוּנָה בְּלִבּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִזְהִירוּ לְהִתְרַחֵק מִפְּתַח בֵּיתָה שֶׁל הַמִּינּוֹת, כִּדָּת וְכִהְלָכָה [כְּמוֹ] שֶׁאָמַר הַכֹּתוּב (מְשַׁלֵּי ה, ח) 'אֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה', וְעַתָּה שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמְצוֹת מִתְאַמְּצִים לִיכַנֵּס בֵּינֵיהֶם, וְלִקְחַת חֵלֶק בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַשְּׂרָרָה שֶׁהִמְצִיאוּ בְּדְרָךְ הַמִּינּוֹת, וּמְלַחְכֵי פִינְכָא שֶׁל הַצִּיּוֹנִים, וּמְסַפְּרִים מְנַסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁלָּהֶם יוֹתֵר מִיְצִיאַת מְצָרִים.

וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים עַל יָדָם נִתְקִימָה הַנְּבוּאָה בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה (מְלֹאכֵי ג, יד-טו), 'אֲמַרְתֶּם שׁוּא עֲבַד אֱלֹקִים, וּמָה בָּצַע כִּי שָׁמְרָנוּ מִשְׁמֵרְתּוֹ, וְכִי הִלְכָנוּ קְדֻרְנִית מִפְּנֵי ה' צְבָאוֹת. וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְׂרִים זָדִים, גַּם נִבְנוּ עוֹשֵׂי רָשָׁעָה גַם בְּחַנוּ אֱלֹקִים וַיִּמְלִטוּ'. וְהַמְתַּבְּוֵן בְּכָל מְלָה וּמְלָה שֶׁבְּאוֹתָהּ הַנְּבוּאָה שֶׁבְּסוֹקִים הִלְלוּ, יִרְאֶה כָּל מַצַּב דוֹרְנוֹ.

וְהַרְמַב"ן בְּשַׁעַר הַגְּמוּל שֶׁהֵבִיא שָׁם טַעֲמִים עַל שְׁלוֹת רָשָׁעִים, כָּתַב אַחַר כֵּן וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וּמִן הַגְּאוּנִים שֶׁאָמְרוּ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵק שְׁלוֹה לְרָשָׁעִים, לְנִסּוֹת בָּהֶם אֲנִשֵׁי רָשָׁע וְהַתְּרַמִּית שִׁיְהִיו מִחֲזִיקִין בְּרָשָׁעִים, וְאוֹמְרִים הִנֵּה אֱלֹהֵי רָשָׁעִים וְשְׁלוֹי עוֹלָם הַשְּׁגוּ חֵיל, אֵךְ שׁוּא עֲבַד אֱלֹקִים וּמָה בָּצַע כִּי נִשְׁמַר בְּרִיתוֹ, וּבְרוּךְ יוֹדֵעַ הָאֲמֶת", עַכ"ל. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הַנְּסִיּוֹן הַמֵּר הַזֶּה הִגִּיעַ לְאַנְשֵׁי דוֹרְנוֹ, וְצָרִיכִין לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבֵּין...

”כי אלו לא היו משתתפים האגדה ביניהם ומתחממים מה

פרקי

[קטז]

אין בכחם של חמשת חברי הפנסת של אנו",
למנוע ממאה אפיקורסים, עקירת התורה והעברה על הדת

ומה שאומרים שעושים כל זה לשם שמים לפעול אצלם תקונים בדת, ולעשות פשרות בדרך עברה לשמה, אין זה אלא דברי תימה מכמה טעמים ברורים. ראשית, הוא דבר ברור, שאף אלו היו כל החמשה האגדאים היושבים שמה בשלחן אחד עם הפרוצים והפרוצות, צדיקים גמורים שאין להם נגיעה אלא בלתי לה' לבדו, לא היה בכחם לפעול ולהשפיע על מאה אפיקורסים שמתפונים להעביר על הדת. ובזה כל המפלגות שוות להיות יד אחת, ללחום נגד כל מי שיידבר עבור קיום התורה הקדושה.

ואף המזרחי שכחם רב ועצום הרבה יותר מהאגדה ברוב מניין ורב בנין, ופעלו הרבה לטובת הציונות והמדינה יותר מכל המפלגות, כי הן המה שהמשיכו רב העולם לציונות, על ידי שהתלבשו בלבוש של שם תורה, ואף על פי כן לא הועילו להם כל הזכותים, לפעול אצלם אף דבר קטן, הגם שאינם מבקשים דרך התורה מה שקשה לעוברי עברה, כי מסייעים להם הרבה בעקירת הדת, אלא אף ענין קל, של הגדרת מי יהודי, אין בכחם לפעול.

ואין להסתפק כלל, שמה שנמנעים הממשלה לפעמים באיזה ענינים של הפרת הדת, הוא רק מפחד של חוץ לארץ, שלא ישמע קולם של מגידי אמת עליהם בחוץ, ובטח לא מפחד החמשה האגדאים שנותנים להם אותו הכבוד לישוב במלכותם, וכל קיומם וחייתם הוא מהם ובידם המה, ויודעים היטב שאין להם לירא מהם מאומה, ובקשות ותחנונים בודאי אינם מועילים, כי עניני הדת בנפשם הוא, כמו שהבאתי מאמר הכתוב

ם, היו יכולים ללחום יותר בחוץ לארץ עבור התורה הקדושה"

(משלי ד, טז), 'ונגזלה שנתם אם לא יכשילו'. ובפרט שזה כל מגמתם לישוב בטח בלא תורה ואמונה.

בלעדי שתפוח האגדה עמקם, היו יכולים למנוע הרבה מגזרותיהם

וכל מי שיש לו מח בקדקדו, יוכל להבין ברור, כי אלו לא היו משתתפים האגדה ביניהם ומתחממים מהם, היו יכולים ללחום יותר בחוץ לארץ עבור התורה הקדושה, והיו באים לעזרת ה' בגבורים כדת של תורה, והיה בזה כח גדול של עוד כמה רבנים וראשי ישיבות, והיה בזה השפעה יותר גם על ההמון, ובודאי היתה בזה פעלה גדולה, למנוע אותם מהרבה גזרות ועניני העברת הדת, ויוכל להיות שאז היה מועיל אצלם גם בקשות ותחנונים, שהיו פונים יותר לדברי יראי ה', מתמת שלא היה להם חזוק כל כך מפל מיני דתיים. לא כן עכשיו, שגם האגדה ביניהם ובקדם, ויש להם מזה חזוק רב, הפסידו הכל.

ומה שנמנעים באיזה ענינים לעשות נגד הדת, הוא ברור, שאין זה אלא מפתח העולם שבחוץ לארץ, ומאותן שלא נכנסו בשום מפלגה ולא נתעוררו עיניהם ויכולים להגיד האמת. אולם אנשי האגדה מענה בפיהם, שכחם ועצם ידם פעלו זה, והכל הוא משלהם. אבל משכיל על דבר לא יסתפק בזה, ויודע שנהפוך הוא. ואוכל לברר על כל פרטי מעשיהם ודבריהם, שישבתם ביניהם אינו אלא קלקלה, אלא שאין רצוני להאריך בקונטרס הזה בפרטי המעשיות, אבל האמת עד לעצמו.

[קיו]

גם בזמן שהציונים היו מעומא רמעומא,

אכרו גדולי הדור להתחבר עמם אפילו כדי לתקן

וחלא עוד בשנים הראשונים של התיסדות הציונות, שהיו אז הציונים רק איזה אלפים מועטים, והיראים היו אז הרבה מאות אלפים, וטענו אז המסיתים והמדיחים, שיתחברו כל היראים עם הציונים, ובודאי יתקנו

”שלא יצמח מזֶה אֵלָא קִלְקָלָה, כִּי עַל הַצִּיּוֹנִים אֵי אִפְשָׁר

אֶת הַכֹּל, כִּי הַצִּיּוֹנִים הָיוּ אֲזוּ מַעוּטָא דְּמַעוּטָא, וּבּוֹדָאֵי תַתְּבִטְלֵ דְּעַתָּהּ
בְּרַבָּא דְּרַבָּא. וְטַעֲנָה זֹו תַפְסָה אֲזוּ אֵיזָה לְבוֹת הַתְּמִימִים. אֲבָל כָּל הַגְּדוּלִים
וְצַדִּיקִים צָעֲקוּ אֲזוּ, שְׁחַלִּילָה לְהַתְּחַבֵּר עִמָּהֶם, שְׁלֵא יִצְמַח מִזֶּה אֵלָא
קִלְקָלָה, כִּי עַל הַצִּיּוֹנִים אֵי אִפְשָׁר לְהַשְׁפִּיעַ מְאוּמָה, וְכָל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן,
אֵלָא אֲדַרְבָּה, יִהְיוּ נִמְשָׁכִין אַחֲרֵיהֶם עַל יְדֵי זֶה הַרְבֵּה מִהִירָאִים, כִּי שְׁאֵנִי
מִינּוֹת דְּמִשְׁכִּי. וְכַמְבָּאָר כָּל זֶה בְּאַרְךָ בְּסַפֵּר אֹור לְיִשְׂרָאֵל, הַנִּדְפָס בְּשַׁנַּת
תַּר”ס בְּעִצַּת הַגְּדוּלִים וְצַדִּיקִים שֶׁהָיוּ אֲזוּ.

וּבְמִכְתָּבוֹ שֶׁל הָאֲדַמוֹר מְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ, הַה”ק הַרש”ב זֶלֶה”ה (הַנִּדְפָס שָׁם
עוֹד בַּחֲיִיו), הִבִּיא, שְׁאוֹתֵן שֶׁהֲלוֹכוּ בְּשִׁטָּה זֹו וְהַתְּחַבְּרוּ עִמָּהֶם כְּדִי לְתַקֵּן,
רְאוּ אַחַר כֵּן שְׁאֵי אִפְשָׁר לְפַעוֹל אֲצֵלָם מְאוּמָה וְנִפְרְדוּ מֵהֶם, אֲבָל נִחְלַשׁ
כַּחַם מְלַעֲשׂוֹת עוֹד, יַעֲזֵן שֶׁהָיוּ בַתְּחִלָּה עִמָּהֶם. וְהַזְהִיר שָׁם בְּמִכְתָּבוֹ מִכַּמָּה
טַעֲמִים שְׁלֵא לְהַתְּחַבֵּר עִמָּהֶם אִפִּילוּ כְּדִי לְתַקֵּן, וְשְׁאַחַר כֵּן אִפִּילוּ יוֹפְרַד
מֵהֶם יִחְלַשׁ כַּחוֹ. וְכֵן הִיְתָה דַעַת כָּל הַגְּדוּלִים וְצַדִּיקִים, כַּאֲשֶׁר יִרְאֶה הַרְוֹאָה
שָׁמָּה, וְכֵן שְׁמַעְנוּ כְּלוֹנוּ מִפִּי כָל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת...

פֶּרֶק יֵא

הַתְּחַבְּרוֹת לְרִשְׁעִים אִסוּרָה גַם אִם רוֹצִים לְשְׁמוֹר לְכָל יְפוּל הַנְּקִי בְּרִשְׁתָּם

וְעֵינֵן בְּאַלְשִׁיף הַקְּדוֹשׁ מְשַׁלִּי א’ שֶׁהָאָרִיף בְּעֵנְיָנִים אֵלוּ, עַל הַכְּתוּבִים אִם
יִפְתּוּף חֲטָאִים, אֵל תְּבֹא’ (מְשַׁלִּי א, י), וְאֵל תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אַתָּם, מִנְע רִגְלֶךָ
מִנְתִּיבָתָם’ (שָׁם, טו), וְהִבִּיא גַם מִבְּעַל הַעֲקָדָה (שַׁעַר צג) שֶׁכְּתַב, שְׁבוֹדָאֵי אֵין
הַכּוֹנֵנָה, שֶׁהוֹצֵרֶךָ הַכְּתוּב לְהַזְהִיר אֶת יִרְאֵי ה’, שְׁלֵא לִילֵךְ אַתָּם לְלַסְטֵם אֶת
הַבְּרִיּוֹת, אֵלָא הַכּוֹנֵנָה, שְׁאֵף לִילֵךְ אַתָּם בְּכּוֹנֵנָה טוֹבָה לְשְׁמוֹר אֶת הַנְּקִי שְׁלֵא
יְפוּל בְּרִשְׁתָּם, עַל זֶה צָרִיף הַכְּתוּב לְהַזְהִיר שְׁלֵא לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אַתָּם.

וּבְזֶה מְבָאָר עַד כַּמָּה שְׁצָרִיף לְהַתְּרַחֵק מִחִבּוּרָתָם אִף מִקְצֵה נְתִיבָתָם,
אִפִּילוּ כְּדִי לְתַקֵּן, וְשָׁם מְיִירִי אִף בְּרִשְׁעִים בְּשָׂאָר עֵבִירוֹת לֹא בְּמִינּוֹת,
כַּאֲשֶׁר חָשַׁב בְּקֶרָא הַעֲבֵרוֹת, וּמְכַל שְׁכַן בְּמִינִים דְּוֹדָאֵי גֵרַע טוֹבָא, כְּמוֹ
שֶׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה (ס’ פז).

רְלֵה שְׁפִיעַ מְאוּמָה... אֵלָא אֲדַרְבֵּהּ, יְהִי נִמְשָׁכִין אַחֲרֵיהֶם”

דוֹקָא מְשׁוּם שְׁיִישׁ מִפְּלִגּוֹת דְּתִיּוֹת בְּכַנְסַת, קָשָׁה יוֹתֵר לְפַעוּל בְּעֵינֵי הַדָּת

וְחוּץ לָזֶה, אָמְרוּ לִי בְּפִרּוּשׁ שְׁנַיִם מִמְּנֵהֵיגֵי הַמְזָרְחִי, שְׁיַעַן שְׁיִישׁ מִפְּלִגּוֹת דְּתִיּוֹת בְּכַנְסַת, קָשָׁה לָהֶם יוֹתֵר לְפַעוּל בְּעֵינֵי הַדָּת, כִּי אֵינֶם רוֹצִים לִיתֵן חֲזוּק וְהַתְּגַבְרוּת לַמְּפִלְגּוֹת הַדְּתִיּוֹת, כִּי כָּל מִפְּלִגָּה לְפִי עַרְךָ שֶׁהִיא מִתְּגַבְּרַת וְהוֹלֶכֶת, מַחְלֶשֶׁת הַמְּפִלְגּוֹת הָאֲחֵרוֹת, כִּי לְפִי עַרְךָ שְׂזָה קָם זֶה נִפְל, וְיִוֹדְעִים הֵמָּה, כִּי מָה שְׁיִפְעִלוּ בְּעֵינֵי הַדָּת, יִהְיֶה לָהֶם מְזָה חֲזוּק וְהַתְּגַבְּרוּת הַכַּח יוֹתֵר, וְרוֹצִים לְמְנוּעַ זֶה. וְהֵנָּה גַם זֶה אֲמַת וְיַצִּיב, כִּי אִף שְׁרוֹצִים שְׁיִהְיֶה בְּיַנְיָהֶם מִפְּלִגּוֹת דְּתִיּוֹת לְהַכְשִׁיר אוֹתָם בְּעֵינֵי הָעוֹלָם, אָבֵל אֵינֶם רוֹצִים שְׁיִהְיוּ מִפְּלִגּוֹת חֲזָקוֹת בְּתוֹךְ הַכְּנֶסֶת, כִּי לְצַרְךָ הַהַכְשֵׁר, דִּי לָהֶם אִף אִם הֵם חֲלָשִׁים בְּתַכְלִית הַחֲלָשָׁה.

וְלָבֵן מְלַבֵּד שֶׁנֶּאֱתַת הַדָּת שְׁיִישׁ לָהֶם, עוֹד נִתְוֹסֵף לָהֶם טַעַם וּנְגִיעָה עֲצָמִית, שְׁלֵא לִיתֵן כַּח לַמְּפִלְגּוֹת הַדְּתִיּוֹת, הַמִּתְעַרְבִּים עִמָּהֶם בְּכַנְסַת וּמִשְׁתַּתְּפִים עִמָּהֶם בְּכָל דְּבָר. וְאֵלוֹ לֹא הָיוּ נִכְנָסִים שׁוּמְרֵי תוֹרָה וּמְצוֹת בְּתוֹךְ פּוֹלִיטִיק שֶׁל הַמְּפִלְגָּה, וְלֹא הָיוּ מְבַקְשִׁים מֵהֶם לֹא מְמוֹן וְלֹא שׁוּם גְּדֻלָּה וְכַבּוּד, אֵלָא הַנְּחָה לְשׁוּמְרֵי תוֹרָה בְּעֵינֵי הַדָּת, אֵין סִפְק שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְפַעוּל הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּעֵינֵי הַדָּת. וְכִיּוֹן שֶׁנִּתְאַרְגְּנוּ לְאוֹתָהּ הַפּוֹלִיטִיק לְהִיּוֹת מִפְּלִגָּה בְּכַנְסַת, יוֹדְעִים הַמְּמַשְׁלָה, כִּי דִי לָהֶם בְּמָה שֶׁנּוֹתְנִים לָהֶם אוֹתוֹ הַשְּׁחָד שֶׁל מְמוֹן וְכַבּוּד, וְאֵין צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר עֲבוּר שׁוּמְרֵי הַדָּת.

[קִיח]

גַּם אִם הֵם מְתַקְנִים, אֵין לְהַתִּיר הָאִסּוּרִים הַנּוֹרְאִים הַכְּרוּכִים בָּזֶה

הֵנָּה כְּתַבְתִּי כָּל זֶה יַעַן שֶׁהָאֲמַת הוּא כֵּן. אָבֵל לְדִינָא, בְּנִדּוּן דִּידָן אֵין נִפְקָא מִינָהּ, כִּי אִף לֹו יִהְיֶה כְּדַבְרֵיהֶם שְׁעוֹשִׁים תְּקוּנִים, אָבֵל בְּיוֹן שְׁכַבְרַת נִתְבָּאֵר (עֵי סִי עו, פו, פח, פח, פח, קא, קא, קח), שְׁבִלְקִיחַת חֶבֶל בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַשְּׂרָרָה שֶׁל מְלָכוֹת הַמִּיּוֹנֵת טַרְם זְמַן הַגְּאֻלָּה בְּחֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים פְּאֻלָּה, יֵשׁ בָּזֶה כְּמָה וְכְמָה

"וכן ערב רב מטמאין במושבים לצדיקיא דיתבין בינייהו, כנגד

אסורים נוראים, שכל אחד ואחד מהם הוא ביהרג ואל יעבור, האיך אפשר להתיר זה, אפילו עבור תקונים גדולים, יהיה איך שיהיה...

פרק יב

[קב]

השיבה ב"בנסת" משפיעה שהיושבים ומשכו אחרי הכופרים

ובאמת שכל היושבים שמה במקום טמא עם הפרוצים והפרוצות, שכל מחשבתם למינות וכפירה, ישיבתם שמה משפיעה להיות נמשכין אחריהם. וכתב האלשיך (משלי ד, יד), "שאל תבטח בעצמך גם בהחזיקך בחכמה ומוסר, ללכת באורח רשעים, כי דע איפוא שלא יסכון לך כל זה, אם לא תמנע רגלך מאורח רשעים, כי הלא יכשילוך ויוכלו לך, ולא בלבד לכתך בעצתם או שבתך אתם, כי אם אף מליכנס בדרך אשר המה בו תשמר". והאריך עוד (שם פסוק טו) כי אף לעשות קפנדריא, לקצר הלוחו להגיע למחוז חפצו, אין לעבור בדרך שהרשעים בו, אלא לסבב הדרך כאלו לא היה שם אותו הדרך מעולם, ולא לעבור בו אל מחוז חפצו, יעיי"ש שהאריך טובא. ומכל שכן היושבים אתם זמנים מרבים, ויש להם משיבתם ביניהם רוח גדול של כבוד וממון ופרנסות וכדומה, שזה שחד עצום שצריכין למצוא חן בעיניהם, שבודאי אי אפשר להם ללחום עמהם כראוי, אלא אדרבה נמשכין אחריהם.

ובתקונים (תקון יג דף כו:), 'ובמושב לצים לא ישב' (תהלים א, א), "מאן מושב לצים, דא לילית אמן דערב רב, דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבים לצדיקיא דיתבין בינייהו, כנדה". ואם בצדיקים אמרו שנטמאין בישיבתם בין הערב רב, קל וחמר באותן שגם בלאו הכי אינם צדיקים כל כך, ויש בישיבתם שמה גם בלאו הכי עברות חמורות ונוראות רחמנא ליצלן.

ה. וְאִם בְּצַדִּיקִים קָל וְחֹמֶר בְּאוֹתָן שָׁגַם בְּלֹא הָכִי אֵינָם צַדִּיקִים

אין דָּבָר בְּעוֹלָם שְׂמוּיָק לְנַפֵּשׁ כְּמוֹ הַתְּחַבְּרוֹת לְרָשָׁע

וּבִישׁוּמַח מֹשֶׁה (פְּרָשַׁת בְּלָק דָּף ע"א): כְּתָב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֵין דְּבָר בְּעוֹלָם מִזִּיק לְנַפֵּשׁ, כְּמוֹ הַתְּחַבְּרוֹת עִם אָדָם רָשָׁע אֶף לְפִי שְׂעָה, אֶף אִם אֵינוֹ נָכָר, נִכְנָס בְּנַפְשׁ כְּמוֹ הַעֵכֶס וְהָאָרֶס, וְכָרַב יָמִים יִמְצָא, וְצָרִיף לְזֶה זְכוּת גְּדוֹל בְּצָרוּף הַעֵסֶק בַּתּוֹרָה, שְׂיִצָא מִמֶּנּוּ הַעֵכֶס וְהָאָרֶס, כְּלִי הָאֵי וְאוֹלֵי אַחַר זְמַן רַב",
עד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ...

[קל]

הַיּוֹשְׁבִים בְּ"כִנְסֵת" בְּמַחִיצַת הָאֶפִיקוֹרְסִים

גְּרוּעִים יוֹתֵר מִהַיּוֹשְׁבִים בְּבֵית ע"ז, שֶׁנִּגְרָרִים אַחֲרֵיהֶם וּמוֹסִיפִים לָהֶם כַּח

וּלְבֵית שֵׁשׁ בּוֹ עֲבוּדָה זָרָה, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל (תְּנַחֲמוּא מִסְעֵי ח). לְלָמוּד מִהַעוֹרְכִים שְׁלֹא רָצוּ לִיכְנֹס כְּלָל לְבֵיתוֹ שֶׁל אַחְאָב, וְלִיטוֹל מִשָּׁם דְּבָר עֲבוּר הַצַּדִּיק, אֶף שְׂכֻזָּה לֹא הָיָה הֵטַעַם דְּגָרִיר אַבְתָּרִיה, כִּי הוּא בְּעֵצָם אֶסוּר חֲמוּר, כְּאֲשֶׁר לְמִדּוֹ חֲכָמֵינוּ ז"ל (ש"ס) מִזֶּה שְׁלֹא לְפָנוֹת וּלְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם. וְקָל וְחֹמֶר בֵּין בְּנוֹ שֶׁל קָל וְחֹמֶר, לְבֵית שֶׁהוּא מְקוּם מוֹשֵׁב הַמֵּינִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, שְׂמַחֲקִים שְׂמָה חֲקִים שֶׁל מֵינּוֹת וְכַפִּירָה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, שְׂזָה וְדָאֵי גֵרַע הִרְבָּה יוֹתֵר מִבֵּית שֵׁשׁ בּוֹ עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהַיּוֹשְׁבִים אִתָּם עִמָּם בְּמַחִיצָתָם בְּמוֹשֵׁב הַלְצִים, וְנִשְׁבָּעִין לָהֶם לְעִמּוּד עַל הַמִּשְׁמָר שֶׁל חֲקוּתֵיהֶם, וְיוֹשְׁבִים שְׂמָה בְּאֵימַת הַמְּלָכוּת, שְׁלֹא יֵאָבְדוּ הַתּוֹעֵלַת הַמַּגִּיעַ לָהֶם מִשְׁלַחֲנָם שֶׁל מְלָכִים הָאֵלוּ, שֶׁגְּדוֹל עוֹנָם מִנְשׂוּא, וְאֵין סִפֵּק שֶׁנִּגְרָרִין אַחֲרֵיהֶם יוֹתֵר מִהַמִּשְׁמָשִׁין אֶצְלָם בְּזַבִּיחָה וְכַדוּמָה, וּמוֹסִיפִין לָהֶם כַּח, וְהַכְּתוּב צוּחַ בְּכֵהֵאֵי גּוֹנָא, שֶׁהִמָּה לְשִׁפְיָם בְּעֵינֵיכֶם' (בְּמִדְבָר לֵג, נ"ה), כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב הָרַמְב"ן ז"ל (ש"ס), שְׁבָאִים לְיַדֵי סְמִיּוֹת עֵינִים וְאֵינָם מְכִירִים אֶת הָאֵמֶת כְּלָל. וְלִכֵּן אֵין תִּימָה, מִה שֶׁהָאֲגָדָה אֵינָם בּוֹשִׁים לְפָרְסָם לְפַעֲמִים בְּעֵתוֹן שְׁלָהֶם, אֶת דְּבָרֵי הַמֵּינּוֹת שֶׁהִמָּה מְדַבְּרִים בְּהַכְּנֵסֵת, כִּי טַח עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת...

”אם כן הבודחים הִמָּה המביאים והגורמים

פרק יג

[קמ]

**כָּל חֵבֵר הַכְּנָסֶת עוֹבֵר עַל הַרְבֵּה אִסּוּרִים
שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד דֵּינּוּ וְהָרַג וְאֵל יַעֲבֹר**

וּבְעֵקֶר הַדָּבָר כָּבֵד נִתְבָּאָר לְהִלָּכָה, שֶׁכָּל הַנִּכְנָס לְהִיּוֹת חֵבֵר הַכְּנָסֶת, עוֹבֵר עַל הַרְבֵּה אִסּוּרִים נוֹרָאִים, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם הוּא בִּיהָרַג וְאֵל יַעֲבֹר. עַל הַכְּנִיסָה (סי' קמ), וְעַל הַשְּׁבוּעָה (סי' פח), וְעַל הַהִשְׁתַּתְּפוּת (סי' פו), וְעַל הָעֲבוּדָה זָרָה (סי' נח), וְעַל הַמִּינּוּת (סי' קד), וְכָל הַמְּסַתֵּעַף (עי' סי' קא ד"ה וְקִאֲמוּת). וְגַם מִבְּלַעֲדֵי הָאִסּוּרִים הַנּוֹזְכִּים לְעֵיל, גַּם עַל עֵקֶר הַמְּלוּכָה לְפָנֵי הַזְּמַן, כְּכָר אַרְיָה שְׂאֵג, הוּא הַמַּהֲרָ"ל ז"ל, מִי לֹא יִירָא בְּמָה שֶׁנִּתֵּן עָלָיו מִשְׁפֵּט חֲרוּץ שֶׁל שְׂמֵד, לְהִיּוֹת נִהָרַג עַל זֶה רַחֲמָנָא לִיְצַלְךָ, אִף בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִם קָשִׁים כְּשֶׁמֵּד מִמֶּשׁ (עי' לַעֲיֵל סי' עו). וְקַל וְחֹמֶר בֵּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר, כְּשֶׁנִּתְּוֹסְפוּ עַל זֶה עוֹד כָּל אֶלֶּה הָאִסּוּרִים הַנּוֹרָאִים שֶׁהִבְאִתִּי לְמַעֲלָה, וְכָל זֶה בְּרוּר לְהִלָּכָה לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה לְמִבְקָשֵׁי הָאָמֶת.

[קמא]

הַמְּשַׁתְּתֵּף בְּבַחֲרֵיּוֹת נַעֲשֶׂה שְׂתֵּף בְּכָל הָאִסּוּרִים הַחֲמוּרִים

וּמַעֲתָה נוֹכַח לְהַבִּין חֹמֶר הָאִסּוּר לִילֵךְ אֶל הַבַּחֲרֵיּוֹת, שֶׁמִּלְכּוֹד שְׁעוֹבְרִים בְּזֶה עַל לְפָנֵי עוֹר עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת שְׁעוֹשִׂין חֲבֵרֵי הַכְּנָסֶת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְהִיּוֹת חֲבֵרֵי הַכְּנָסֶת אֲלֵא עַל יְדֵי קוֹלוֹת הַבּוֹחֲרִים, וְהֵמָּה בָּאִי כַּחֵם שֶׁל הַבּוֹחֲרִים, אִם כֵּן הַבּוֹחֲרִים הִמָּה הַמְּבִיאִים וְהַגּוֹרְמִים לְכָל הָאִסּוּרִים שִׁישׁ בָּהֶם עֲבוּדָה זָרָה וּמִינּוּת, וְהַעֲבָרָה עַל הַשְּׁבוּעָה לְפָנֵי הַקֶּץ, וְכָל הַמְּסַתֵּעַף מֵאֲלָה.

אֲבָל גַּם בְּזֶה עֲצָמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ אֶל הַבַּחֲרֵיּוֹת לְשִׁלוֹחַ בָּאִי כַח אֶל הַשְּׂרָרָה הַטְּמֵאָה הַלְּזוֹ, בְּזֶה עֲצָמוֹ הוּא מוֹדָה בְּעֲבוּדָה זָרָה הַטְּמֵאָה הַלְּזוֹ, וְנַעֲשֶׂה גַם כֵּן שְׂתֵּף בְּאִמְצָעוֹת בָּאִי כַחוֹ אֲשֶׁר הִמָּה יוֹשְׁבִים שְׂמָה בְּמָקוֹם הַטְּמֵא. וּמִי לֹא יִירָא לְנַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת מוֹדָה בְּעֲבוּדָה זָרָה, וְלִהְשַׁתֵּף בְּאִסּוּרֵין

לְכֹל הָאֲסוּרִים שִׁישׁ בָּהֶם עֲבוּדָה זָרָה וּמִינֹת”

חמורים כאלה שחמורים מכל התורה כלה, והוא שרש פרה ראש ולענה של כל פריצות הדור בעונותינו הרבים, על ידי האמונה בהנאוץ הגדול והנורא, הנעשה על ידי מנאצי השם יתברך ותורתו הקדושה, בכח מלכות של מינות רחמנא ליצלן, המעפכת גאלתינו ופדות נפשינו מגלות המר והנמקה ברוחניות ובגשמיות, וכל מיני צרות צרורות הנמשכין מזה השם ישמרנו.

ובמר נפשי אבקש, "אל נא אחי תרעו לילך אל הבחירות הטמאות האלו", ובזכות אלה אשר לא כרעו לבעל, ירחם עלינו השם יתברך, ויוציאנו מהחשכות הנורא, מאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה במהרה בימינו אמן...

פֶּרֶק יד

[קמט]

פלא עצום ביצר ימעו הסנהדרין

להתיר עבודה זרה, וכל ישראל יעשו על פיהם

ובכר אמרתי לפרש הפסוקים שבפרשת שלח (במדבר טו, כב-כד), 'וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות וגו' והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה, ואמרו חכמינו ז"ל (הוריות ח), שהפרשה הזו מיירי בעבודה זרה, ולמדו זה מקרא ד'כל אשר צוה ה'' (שם פסוק כג), שהיא עברה שנעשה בה ככופר בכל התורה כלה ובדברי הנביאים, והובא זה גם ברש"י ז"ל שם (פסוק כב). גם אמרו, שכל הפרשה מיירי רק כשטעו הסנהדרין בזה, והורו לעבוד עבודה זרה, ולמדו זה מהקרא ד'אם מעיני העדה', דמיירי בסנהדרין שהם עיני העדה...

[קנ]

ובכר מנו חכמים את גדל הפלגת חכמה וקדשה שהיה צריך להיות בסנהדרין, ואין מושיבין בסנהדרין מי שאינו ראוי לזה, כמבאר בגמרא

"אין בכח כל הדור ההוא להכריע מאומה, אלא להם"

(סנהדרין יז.) וברמב"ם. וכתב הרמב"ם (הל' סנהדרין פ"ב ה"ז), "דאף בבית דין של ג', שאין מדקדקין בהן בכל הדברים שמדקדקין בסנהדרין, צריך שיהיה בכל אחד מהם שבעה דברים, חכמה, וענוה, ויראה, ואהבת אמת, וגבורים במצות, ומדקדקין על עצמם, וכובשין את יצרם, עד שלא יהא להן שום גנאי וכו'. ובית דין הגדול היו שולחין בכל ארץ ישראל ובדקין, כל מי שימצאוהו חכם וירא חטא לעשותו דין בעירו". ועל כל פנים זה ודאי, שהסנהדרין גדולה של שבעים ואחד, היו עצומים מאד בהפלטת חכמתם וקדושתם. ואם כן פלא עצום, האף אפשר שיטעו כלם בדבר חמור כל כך, להתיר עבודה זרה, וכל ישראל יעשו מעשה לעבוד עבודה זרה ורחמנא ליצילן על פיהם, והמכשלה הזאת תחת ידם...

עון הדור גורם שהקב"ה אינו שומר את הסנהדרין מלטעות בכך

ועל כרחק שהוא כעין מה שכתב באור החיים הקדוש (במדבר יג, ב), במרגלים, שהיו נשיאי ה' הנבחרים מפיו לתברך שמו והיו צדיקים גמורים, ועם כל זה עון הדור השפיע עליהם לטעות כל כך. וכן נראה מדברי רש"י ז"ל שם בפירשת שלח, שכתב, שאמר הקדוש ברוך הוא, "אני אמרתי להם שהיא טובה וכו', חזיהם שאני נותן להם מקום לטעות בדברי מרגלים". והרי שעון הדור גרם, שהניח הקדוש ברוך הוא את המרגלים, לטעות כל כך. וככה הוא גם בסנהדרין, שאם ח"ו אירע להם זאת שהורו להתיר עבודה זרה, בודאי עון הדור גרם, שפכר חטאו ונכשלו בכאלה, וגלל כן לא שמר הקדוש ברוך הוא את הסנהדרין מלטעות בכך...

ואף שבודאי היו גם בדורות האחרונים צדיקים גדולים שהקדוש ברוך הוא היה שומרם מכל מכשול, אבל לפעמים עון הדור גורם. בפרט במה שתלוי בהנהגת הדור, דרכיהם ומעשייהם של בני הדור, משפיעים הרבה על המנהיגים, כמו שהבאתי לעיל (סי' קט) מדברי חכמינו ז"ל, שזה ענש

תפל בעקבי הצאן, דרכי אבותינו ורבותינו הראשונים

הדור, ואין להאריך בזה, שכבר העידו חז"ל (סנהדרין צו.), על מצב ההנהגה שבדור האחרון עקבא דמשיחא...

במצב כזה עלינו להתבונן בדרכי אבותינו ורבותינו

ועל מצב כזה, כתב רש"י ז"ל (שה"ש א, ח), 'אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן, וזה לשון קדשו: "זו היא תשובת הרועה, אם לא תדעי לך, להיכן תלכי לרעות צאנך. את היפה בנשים, שחדל לו הרועה מלהנהיג אותם. צאי לך בעקבי הצאן, הסתכלי בפסיעות דרך שהלכו הצאן, והעקבים נפרים וכו', התבונני בדרכי אבותיך הראשונים וכו'".

ונבואה זו היא בדורותינו, שהוא במצור ובמצוק בפרצות הדור הנורא מאד, אין בכח כל הדור ההוא להכריע מאומה, אלא להסתכל בעקבי הצאן, דרכי אבותינו ורבותינו הראשונים. ולא יסתפק בזה כל מי שיש לו מח בקדקדו, שהיתה דעתם ברוחה להתרחק מהצינונות, מהם ומהמונם ומכל פעלותיהם, אשר מרשעים יצא רשע, וחלילה ליקח חבל בכל אשר מהם לא מיניה ולא מקצתו, ובפרט באותה המלכות אשר היא באסורים חמורים ונוראים, יותר מכל עברות שבכל התורה כלה, כאשר כתבתי בעזרת השם יתברך דברים ברורים בסיעתא דשמיא...

פרק טו

[קעני]

אחר שעשו מעשה אין לצרפם במנין הרב ולומר אחרי רבים להטות

והמהרלב"ח (בקינות הסמיכה שבסוף שו"ת מהרלב"ח), האריך להביא כמה ראיות מן הש"ס, דאף באמוראים הקדושים, אחר שעשו מעשה על פי הוראתם, חשבו להם לנוגעים, מטעם זה דכסיפא מילתא למיהדר, וקל וחדר בחכמי זמננו, יעיי"ש שהאריך. וככה אני רואה עכשיו, שידוע אני שיש גם בתוך האגדה רבנים ובעלי בתים יראי ה', שכואב להם המעשים

”שָׂאף אֵלוֹ הָיוּ חֲבָרֵי הַכְּנָסֶת צְדִיקִים וְקְדוּשִׁים, הוּא עוֹן

הָאֵלֶּה, אִף אֵינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר נֶגֶד הַמְּנַהֲלִים וְלִיסוֹג אַחוֹר מִן הָאֲגָדָה, כִּיּוֹן שֶׁהֵם כְּבָר בְּתוֹכָהּ וְעָשׂוּ מַעֲשִׂים רַבִּים בְּמַפְלָגָה זוֹ, כְּסִיפָא לְהוּ מִלְתָּא לְמִיְהֵדֵר, וּמִחֲמַת אוֹתָהּ הִנְגִיעָהּ, עוֹשִׂים טַעֲדָקִי לְהַצְדִּיק הַשְּׂטָה, וְאֵינָם מְכַנְּנִים אֶל הָאֲמַת.

וּלְפִי דְעַתִּי, אֵלוֹ הָיָה מְצִיאֹת שְׂתִיאָסְפוּ כָּל יִרְאֵי ה', וְהָיוּ יְכוּלִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַגִּיד דְּעֵתוֹ בְּלִי שׁוּם פְּחַד וּמוֹרָא וּבְלִי שׁוּם נְגִיעָה, הָיָה לְנוּ רַב גְּדוֹל מֵהִירָאִים, לְדַעַת הָאֲמַתִּית אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי. אָבֵל הוּא דְבַר שְׂאִי אֲפֹשֶׁר, כִּי הִרְבֵּה תְלַמִּידי חֲכָמִים וִירָאִים, מְפַחְדִּים אִף לְבּוֹא בְּשִׂטַח זֶה, שְׂאִינוּ כְּדַעָה אַחַת עִם מַצַּב הַדּוֹר שֶׁתַּעֲנוּ מִדְּרַךְ הָאֲמַת. וּמְכַל שְׁכָן לְגִלוֹת הָאֲמַת אֲשֶׁר בְּלִכְבוֹ, אִימְתָא דְצַבּוּרָא עָלֵיו בְּאוֹפֵן מְבָהִיל. וְהָאֲסוּפּוֹת הַנְּעֻשִׂים בְּעוֹלָם, עַרְבוּבָא גְדוֹלָה בִּינֵיהֶם, שְׂיֵשׁ בְּתוֹכָם הִרְבֵּה, שְׂיֵשׁ לָהֶם דְּעוֹת כּוֹזְבוֹת וּנְגִיעוֹת עֲצוּמוֹת.

צְדִיקִים הָיוּשְׁבִים עִם אֶחָד הַמְּקַבֵּל שַׁחַד, מִתְּבַלְבְּלִים וּמִסְתַּלְפִּים עִמּוֹ

וּכ"ז בִּישְׁמַח מוֹשֶׁה פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים (ד"ה כִּי הַשַּׁחַד), כְּתַב בְּפִסּוּק (שְׁמוֹת כג, ח), 'כִּי הַשַּׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים', דְּקָשָׁה הַכְּפָל, וְגַם קָשָׁה, וְכִי צְדִיקִים מְקַבְּלֵי שַׁחַד הֵם. וְכַתֵּב לְבָאֵר, "דְּהַמְּקַבְּלֵי שַׁחַד, אִף שֶׁהֵם חֲכָמִים בְּאֲמַת, אִי אֲפֹשֶׁר שְׂלֵא יָטוּ, וְעוֹרִים הֵם בְּאֲמַת. וְאִף שְׂיוֹשְׁבִים עִמָּהֶם נְקִיִּים וְצְדִיקִים שְׂאִינָם מְקַבְּלִים שַׁחַד, הֵם מְבַלְבְּלִין וּמִסְלַפִּין אֶת דְּבָרֵיהֶם", וְסִיִּם עַל זֶה, "כֵּן נִרְאָה לִי בְּרוּר". הִנֵּה כְּתַב כֵּן, אִף כְּשִׂישׁ אֶחָד שֶׁמְקַבֵּל שַׁחַד, מְבַלְבֵּל וּמְסַלֵּף אֶת הַיּוֹשְׁבִים עִמּוֹ, אִף אִם הֵם נְקִיִּים וְצְדִיקִים. וּמְכַל שְׁכָן כְּשִׂישׁ שֵׁם הִרְבֵּה הַמְּדַבְּרִים מִתּוֹךְ נְגִיעוֹת עֲצוּמוֹת, שֶׁמְבַלְבְּלִין וּמִסְלַפִּין הַכֹּל...

וּכְבָּר הַבַּאֲתִי (לְעֵיל סו"י קנח) מֵהִיעֵב "זֶה זֶה" הַה, שְׂאִף אִם רוֹאִים עֲצָמִים יְחִידִים מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתַב בְּלִשׁוֹנוֹ: "אִף אִם אֵין אִישׁ מִתְחַזֵּק עִמָּךְ, אֵין לְפָחוּד לְנִטוֹת מֵהָאֲמַת". וְהִרְוָאָה בְּעֵינָא פְקִיחָא יִרְאָה, שְׂעַדִּין יֵשׁ תְּהֵלָה לְאֵל יִתְבָּרַךְ, אֲלָפִים בִּישְׁוֹאֵל שְׂמַרְגִּישִׁים הָאֲמַת, אִף דַּעַת רַב הַהֲמוֹן הַתּוֹעִים

פְּלִילֵי אֵיוֹם וְנוֹרָא לִיקַח גְּאֵלָהּ וּמִמְשָׁלָה טָרָם שְׁהֲגִיעַ הַזְּמַן

ומתעים, הן המה היו בעכרינו, ואין להאריך בזה יותר, והעקר שצריכין לרחמי שמים, ונקוה להשם יתברך שאל יעזבנו ואל יטשנו...

כָּל תְּהוֹלָכִים אֶל הַבְּחִירוֹת מוֹדִים בְּעִבּוּדָה זָרָה זו,

וְהֵם שְׁתַּפִּים אֶל אָבִי אַבּוֹת הַטְּמָאָה

הנה הארכת קצת בענינים שונים הנוגעים בהלכה זו, אבל הרבה יותר נשאר בקולמוס מה שאי אפשר להעלות על הגליון. גם נלאתי להאריך כל כך. והאמת עד לעצמו למבקשי האמת, כי הוא ברור להלכה בלי שום ספק ופקפוק, כי נורא ואיום הוא כל האסורין החמורים שהבאתי שיש בהשתתפות זו, להיות חבר הכנסת, אשר כל אחד ואחד מהאסורים ההם, הוא ביהרג ואל יעבור (עי' לעיל סו' קמ"ד ודעקל).

וכל ההולכים אל הבחירות, ונבחרים באי כחם להשתתף על ידם באותה הכנסת הטמאה, הנה המה מודים בעבודה זרה זו. גם נעשים בזה שתפים לאותו הכנוס של רשעים, כי מכחם ושמם של הבוחרים, יושבים שמה חברי הכנסת, ונעשה הכל שתפות אל אבי אבות הטמאה של כל אבות הנזיקין למיניהם (עי' לעיל סו' קמ"ד חבל) - השם יתברך ירחם ויצילנו מהגלות המר והנמקה, ויאיר עינינו בתורתו הקדושה, ויקרבנו לעבודתו יתברך שמו באמת ובתמים.

ה"ר מרדכי חיים סלאונים זצוקל

אדמו"ר מסלאנים
נבלע י"ב טבת תשי"ד

כל מי שישתתף ויקח חבל
בבחירות אסורות אלו,
**ידע כי בנפשו ובנפש בניו ובני
ביתו הוא קובע.**

תמוז תשי"א

ה"ר זעליק ראובן בענגיס זצוקל

גאב"ד ירושלים
נבלע ז' סיון תשי"ג

**אסור לכל בר ישראל
להשתתף לבחירות שלהם.**

תמוז תשי"א

רבי שמעון ישראל פאזען זצוקל

אב"ד שאפראן
נבלע כ"א ניסן תשכ"ט

המשתתפים בממשלת מדינה זו,
**עתידיים ליתן דין על כפירה זו
הנולדת ממעשיהם**

ואוי לאותה בושה.

אלול תשי"ט

ה"ר ישראל יצחק רייזמאן זצוקל

ראב"ד ירושלים
נבלע ז' אדר תשכ"ט

**איסור גמור לכל בר ישראל, איש או
אשה, קטן וגדול לקחת חבל בבחירות
כאלה, והשומע ישכון בטח ושאנן.**

כ"ו סיון תשט"ו

"ואין שום כה בעולם אשר יתיר באיזה

רבי צדקיהו הונצין זצוקל

גאב"ד העדה"ח הספרדית
נבלע"א אדר תשכ"א

אסור לכל בר ישראל אשר רגלי אבותיו עמדו
על הר סיני, שישתתף חלילה בבחירות לכנסת
המינים, ואין שום כה בעולם אשר
יתיר באיזה אופן שהוא תוקף
האיסור הנורא הזה.
תמוז תשי"א

רבי ישראל זאב מלינצברג זצוקל

חמ"ץ בעיה"ק בשרת שארית ישראל
נבלע"ז סיון תשי"ג

ביארתי דעת תוה"ק בס' זאת חוקת התורה"
שבכל ענין ציבורי שבמשגה נעשה בניגוד
לחוקי תוה"ק הל איסור גם על
היחידים שישתתפו לזה.
י' כסלו תש"ט

רבי פנחס עפשטיין זצוקל

ראב"ד ירושלים
נבלע"ע י"ז טבת תשל"ב

המשתתף בבחירות אלו
נותן יד למושעים ועליו לדאוג
מאחריות תוצאות השתתפותו
בבית המינות המחרף ומגדף
מערכות אלקים חיים.
תמוז תשכ"א

רבי דוד יונגריין זצוקל

ראב"ד ירושלים
נבלע"ב כ"ג תשרי תשל"ב

המשתתף בבחירות אלו
עליו לדאוג מאחריות תוצאות
השתתפותו בבית המינות.
תמוז תשכ"א

אופן שהוא תוקף האיסור הנורא הזה"

הבי אברהם שלמה כ"ץ זצוקל

אב"ד ריסקווא
נבלע יד ניסן תשל"ח

באנו לעורר את כל אחינו בני
ישראל הנאמנים לה' ולתורתו
הקדושה לבל ילכו להבהירות.
מנ"א תשכ"א

הבי משה יצחק גווירצמאן זצוקל

אדמו"ר מפעשווארסק
נבלע י' תשרי תשל"ז

...לבל ילכו להבהירות שלא
לעבור ח"ו על האיסורים
המסתעפים מזה..
אלול תשי"ט

הבי לוי יצחק גרינוואלד זצוקל

אב"ד צעהלים
נבלע כ"ז ניסן תשמ"ב

מה נורא הניאץ כלפי מעלה,
שיהודים המייצגים שומרי

תומ"צ מאשרים זדים, גם בונים
ומבססים ממשלת עושי רשעה, וזוה הם
מכריזים לכל העולם כולו שהם מהוים חלק
בלתי נפרד בממשלתם.

מנ"א תשל"ז

הבי יואל טייטלבוים זצוקל

אדמו"ר מסאטמאר
נבלע כ"ז אב תשל"ט

וממש אני רואה איסור חמור יותר בכל
התורה כולה, כי ההשתתפות לכנסת היא השתתפות
למינות וכפירה גמורה בהש"ת ובתוה"ק.
מנ"א תשכ"א

”כי ההשתתפות לכנסת היא השתתפות

רבי ה"י"ם סינאוואני זצוק"ל

גאב"ד שרעב תימן
נבלע כ"ז אדר תשל"ט

רבי הלל ליכטנשטיין זצוק"ל

אב"ד קראסנא
נבלע כ' תמוז תשל"ט

לקחת חבל בהבחירות לבחור חברי
היושבים בכנסת, שהם באי כח של הבורחים
**ממילא נעשה שותף ומסיע לכל
האיסורים החמורים שעושים שם.**
מנ"א תשכ"א

רבי יוסף ס. הכהן זצוק"ל

זקן רבני טונים
נבלע י"ב אייר תשמ"ב

**...ואין שום כה בעולם אשר
יתיר באיזה אופן שהוא תוקף
האיסור הנורא הזה...**
י' תמוז תשל"ז

רבי יעקב מוצפי זצוק"ל

גאב"ד העדה"ח הספרדית
נבלע תשמ"א

**כל הנוטל חלק בבחירות אלו פורץ גדר הוא,
והרי זה כמורה בחוקי המדינה שהם כנגד חוקי התורה, ונותן
כה להסת"א ומנאצים שם הויה ית"ש.**
י"ד תמוז תשי"א

למינות וכפירה גמורה בהשי"ת ובתוה"ק"

רבי ישראל אבן צירא זצוקל

סידנא בבא סאלי
נבלעד שבט תשרי"מ

הנני מצרף דעתי אל דעת תורה
שפסקו שאסור להשתתף
בבחירות של השלטון אשר זה
נגד תורתנו הקדושה...

ר"ח אדר א' תשכ"ה

רבי אליעזר זוסיא פארטיגאל זצוקל

אדמור'ר מסקולען
נבלע' כ"ט אב תשמ"ב

חולין היא לחברנו להשתתף בכנסת כזו המלאה
כופרים וחופשים, על גדולי התורה להראות בזה

**שאיננו מכירים בשום אופן
בממשלת כופרים בארה"ק אין
אנו משתתפים בעדת בוגדים.
חשון תשכ"ד**

רבי יצחק יעקב ווייס זצוקל

גאב"ד ירושלים
נבלע' י"א סיון תשמ"ט

**אין כה בעולם ולא סיבה ולא
אמתלא להתיר באיזה אופן שהוא,**

להצביע בעד שום צד ומפלגה השולחים
נבחריהם לכנסת המינים
חשון תשמ"ט

רבי שמואל שפירא זצוקל

מזקני רבני ברסלב
נבלע' כ"א ניסן תשמ"ט

**איסור ההשתתפות בבחירות הוא אמת
לאמיתו שצריך להשמע אילה.**

מתוך שיחה - תשל"ז

"כל הנוטל חלק בבחירות פורץ גדר הוא, ונ

רבי יוסף גרינוואלד זצוקל

אדמו"ר מפאפא
נבל"ע י"ג אב תשר"מ

רבי בצלאל שטרן זצוקל

אב"ד וויען בעל "בצל החכמה"
נבל"ע חשון תשמ"ט

**כל צורה של שלטון באר"י טרם
ביאת המשיח היא כפירה ומרידה
בתורתנו הק'** וכל אלו המשתתפים עמהם,
יש להם חלק במרידה נוראה זו.
מנ"א תשל"ז

**אין שום היתר על פי התורה
להצטרף לשלטון זה, אף אם
היתה הממשלה כולה מורכבת
מיהודים שומרי תורה ומצוות.**
אלול תשל"ז

רבי עזריאל יודא לעבאוויטש זצוקל

אב"ד וויען
נבל"ע א' תשרי תשנ"ב

**בעצם השתתפותם בכנסת המינים
יש משום הסכמה לשלטון
הכופרים ולחוקי הרשע
והפשע שהקקו.**
מנ"א תשל"ז

רבי חיים זאנוויל אבראמאוויטש זצוקל

אדמו"ר מויבניץ
נבל"ע כ"ד תשרי תשנ"ז

לו יהא כדבריהם שהשיגו איזה הבטחות
לטובת הדת, **אין שום היתר על פי התורה
להצטרף לשלטון זה.**
מנ"א תשל"ז

נותן כה להסט"א ומנאצים שם הוי"ה ית"ש"

ה"ר אפרהים יצחק קאהן זצוק"ל

אדמו"ר מתולדות אהרן
נבלע כ"ז בכסלו תשנ"ז

כל הנוחרים נעשים שותפים

באמצעות הודאה בע"ז

ובאיסורים התמורים, באמצעות

נציגיהם באי כוחם היושבים בכנסת.

חשון תשמ"ט

ה"ר משה ארי פריינד זצוק"ל

גאב"ד ירושלים
נבלע כ' אלול תשנ"ו

כל המשתתפים והמסייעים לאיזו

מפלגה שהיא, מסייעים **ונעשים**

שותפים למלכות המינות,

והקולר תלוי בצווארם.

חשון תשמ"ט

ה"ר יעקב לייזער זצוק"ל

אדמו"ר מפעשווארסק
נבלע כ"ז חשון תשנ"ט

כל אלו המשתתפים עמהם

באיזה צורה שהיא יש להם חלק

במרידה נוראה זו

מנ"א תשל"ז

ה"ר בן ציון אבא שאול זצוק"ל

ראש ישיבת פורת יוסף
נבלע י"ח תמוז תשכ"ח

איסור הבהירות הוא איסור תורה כי יש

בזה משום כפירה ומרס יד בתורת משה ולכן מי

שמסופק, בשל תורה הלך אחר המהמיר.

מתוך הקלטה - משיעור שמסר בישיבה

"בעצם השתתפותם בכנסת יש משום הסכמה ל

הבי משה שטערן זצוקל

אב"ד דעברעצין כ שנת י"א תש"ז
נבלע ב' מנ"א תשנ"ז

הבי שמואל צבי הורוויץ זצוקל

אדמו"ר מספינקא
נבלע כ"ז מנ"א תשנ"ז

הם נושאים באחריות בכל מה
שמהלטה ומבצעת ממשלת
הכופרים, והקולר תלוי בצוארם.

מנ"א תשל"ז

עצם ההשתתפות והישיבה
בכנסת המינים, היא הודאה
ממורה במלכות המינות המורדת
במלכות שמים.

חסון תשמ"ט

הבי בנימין ראבינאוויטץ זצוקל

חבר חברי'ן ואדמו"ר משכונת הרוקים
נבלע ר"ח שבט תשס"ב

הבי ישראל יעקב פישר זצוקל

ראב"ד ירושלים בעל "אבן ישראל"
נבלע כ"ה אדר א' תשס"ג

כבר בבהירות הראשונות
להכנסת, הורו לאיסור המור,

והפסק דין שיסודו על פי תוה"ק הנצחית
אין בכח מי שהוא לבטלו ה"ו.

אייר תשל"ז

כל מי ששולח נציג שיאמר במקומו ובשמו את אלו הדברים
החמורים, אחריות מינות ואפיקורסות רובצת

על שכמו, ואין שייך כאן שום טענת התחמקות.

שבט תשס"ג

שלטון הכופרים ולחוקי הרשע והפשע שהקקו"

רבי אפרהם דוד הרחליץ זצוקל

חבר הבר"ץ ואב"ד שטראסבורג
נבלע ו' אלול תשס"ד

עליו לדאוג מאחריות תוצאות
השתתפותו בבית המינים
המחרף ומגדף מערכות אלקים
היים ולוהם נגד תורתנו
הכתובה והמסורה

חשון תשכ"א

רבי ישראל משה דושינסקיא זצוקל

גאב"ד ירושלים
נבלע כ"ג אדר ב' תשס"ג

כבר הודענו נאמנה דע"ת בנידון הבחירות
לכנסת השלטון **כי אסור להשתתף
בבחירות לכנסת בארה"ק.**

שבת תשס"ג

רבי צבי הירש ראעזנבוים זצוקל

אדמור מקרעטשניף
נבלע י"ד אייר תשס"ו

מבראשית ברא עד לעיני כל
ישראל אין עוד איסור כהליכה
לבחירות

מתוך דרשה כ"א סיון תשנ"ב

רבי משה הלברשטאם זצוקל

חבר הבר"ץ בעל דברי משה
נבלע כ"ז ניסן תשס"ו

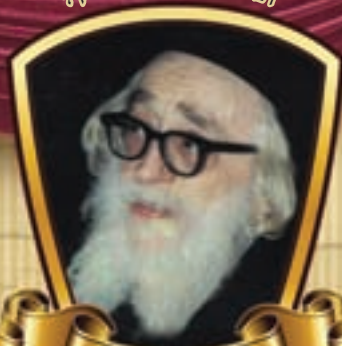
אסור להשתתף בבחירות בארץ הקודש
ועל זה נאמר ודבר אלוקיני יקום לעולם.

אדר תשס"ו

"כל מי ששולה נציג וכו' אחריות מי

רבי רפאל בלום זצוקל

אב"ד קאשוי
נבלע' כ' אדר תשס"ה

מעט אשר מפלגת התורתיים מעלה מעל
בה' להצטרף לממשלת הרשע, **השיאם
זדון לבם להשתיק קול היהדות
הנאמנה הנאנחת ונאנקת
למראה הבגידה הנוראה הזאת.**
תשל"ז

רבי משה טייטלבוים זצוקל

אדמו"ר הברך משה מסאטמאר
נבלע' כ"ז ניסן תשס"ו

**ועל כל אחד ואחד להזהיר את
ב"ב ואת אוהביו ומכיריו לא
להלל שם שמים ברבים** ולא להכשל
ח"ו בהשתתפות בבחירות האסורות.
תמוז תשי"א

רבי מאיר בראנסדורפער זצוקל

חבר הבר"ץ בעל קנה בושם
נבלע' אייר תשס"ט

**הבחירות לכנסת לא זו בלבד
שאינן בה תועלת אלא שיש בה
עון המור של חילול ה' ח"ו.**
אדר תשס"ו

רבי יעקב ישעי' בלויא זצוקל

חבר הבר"ץ בעל פתחי חושן
נבלע' ג' שבט תשע"ג

**ומה נורא ומר עונם של הנציגים
הנבחרים המצהירים שהם ישמרו
אמונים לחוקי העכו"ם של הכנסת.**
אדר תשס"ו

יו"ל ע"י הוצאת

"דרכי אבות"

darcheiovois@gmail.com